

LIEBLING

nr.1

LIBERAL UNGDOM 2005
SEDAN 1911

AYESHA,
FRAMTID
OCH FIGHT
CLUB SVERIGE

Tillbaka till framtiden...

PÅ AARONS AGENDA Snart är det dags att rulla ut McDonald's-flaggan på gröngräset i Vitan, packa upp vinbladsdolgarna och låtta på trycket i en bag-in-box. Släpp fångarna loss, det är vår. Och som ett brev på posten infinner sig samma tankar som sist det begav sig. Det gäller att rocka av sig innan man blir en fet 40-åring i sneakers med saftigt Peter Pan-komplex.

Försöker också lära mig spralliga animationer i Macromedia Flash. Hittills har jag producerat en haltande streckgubbe som ser ut att ha glömt permobil hemma. Jag vill också vakna av en varm iPod på bröstet.

HEJ, JAG HETER AARON OCH JAG ÄR EN "discoveryholic". Mitt tevemissbruk för åtminstone något gott med sig. När jag ögonpundat den sanslöst sköna playboybitchen Olinda och dokusåpornas värstingliga på kamikazeuppdrag i Goa (shamisham, shamisham...) till dess att mina pupiller fått samma tefatsliknande form som spionkameran på Big Brother-husets toa finns ett effektivt anti-serum att tillgå. Några kanaler högre upp i tevehierarkin finns Discovery, i min burk inställd på kanalplats elva. Ändå vältrafikerad. För jag landar, föreställer jag mig, så sjukt mycket mjukare än lika överdoserade Uma Thurman i *Pulp Fiction* när hon räddas med en brutal adrenalinchock.

Oavsett om det rör sig om terrafiering av månen (hur man bygger jordlika miljöer, beboeliga för människor, i rymden), cancerforskning eller jordbävningssäkra flygplatser förmår Discovery lyfta perspektivet från det dagliga livets snåriga buskage. Ihop med nobelpristagarnas rundabordssamtal *Snillen spekulerar* ger Discoverys dokumentärer en vetenskaplig fläkt åt oss som gärna tänker att bärsen är halvfull snarare än halvtom.

Vi dödsföraktande rökare, som med ett hyenagrין blottar våra nikotingula tänder och avfärdar alla rykten om vår snara död i den fasta tron att vetenskapen tar cancern innan den tar oss. Ska man tro nobelpristagarna är också Alzheimers snart ett minne blott och därmed vår potentiella livslängd förlängd med en tredjedel.

FRAMTIDEN. DE FLESTA HAR EN rätt mörk bild av vad som komma skall. Färgad av Terminator mer än

av Gubernator Arnies stomatolsmajlande optimism. Kanske har dysterkvistarna inte hajat vad som hänt i världen de senaste årtiondena. Andelen läskunniga med mätta magar och demokratiska rättigheter har mångdubblats.

Den ekonomiska jämlikheten ökar. Information kostar en spottstyver och flödar fritt. "Thing's are getting better all the time", är inte bara en glattigt reklamparoll från Philips.

OM MAN VILL FÖRSTÅ KAN man gå till källorna. Där människan har varit fri att följa sina egna drömmar och där hon frivilligt kunnat samarbeta med och lita på andra byggs sten för sten ett bättre samhälle. I Sveriges moderna frihetstid går den kreativa traditionen som en röd tråd från Strindberg och skiftnyckeln till Broder Daniel och färggrafik för datorer.

Det ger åtminstone mig lite andrum från nutidsängesten när Göran Persson dyker upp i rutan. Göran känns så retro. Vill jag glo på sluga taktiker som inte tror människan om att kunna följa sin egen väg väljer jag *Paradise Hotel*. Jag zappar bort Göran och han simmar ur bild. Zappa, vilket framtidsord, känns så "egenmakt". Framtid is the new black, så häng med. Sisten fram får nytt jobb och en kam.

Aaron Israelson

Aaron Israelson är chefredaktör på Liebling. E-posta honom på aaron@liberal.se.

ENKÄTEN

Vad gör du om tio år?

Emma Engström, 23, pluggar miljö- och utvecklingsprogrammet på Södertörns högskola. – Då har jag börjat jobba som miljökonsult, kanske på Naturvårdsverket eller internationellt.

Kalle Johnsson, 24, lärare/illustratör i Stockholm. – Jag är Sveriges största serieskapare, jag tror att jag också är ganska känd för mitt måleri även om jag tar just det med en klacksparck. Rik blir jag på att skriva bamböcker.

Kim Jüllig Sedvall, 20, 7-eleven-kassörska i Stockholm. – Om tio år är jag gravid eller har ett barn. Jag bor på Söder med en pojkvän och jobbar med barns rättigheter. Jag har tagit dykcertifikat, rest jorden runt och lärt mig flytande spanska.

Mimmi Yllner Löfgren, 18, går sista året på gymnasiet, Hammarby. – Jag har rest väldigt mycket och säkert kommit på vad jag vill göra med mitt liv. Kanske är jag utbildad inom film eller musik. Jag bor i en storstad, jag får kruppslag på landet.

Simon Philipson, 16, studerande i Märsta. – Förhoppningsvis är jag designer och gör kanske CD-omslag eller reklam. Jag kommer nog bo i Uppsala och är på god väg att skaffa familj.

KOLL

Har du något som vi borde kolla upp? Mejla oss på koll@liberal.se.

Nu sparkar vi igång kampanjen

SOM VANLIG HETEROSEXUELL grabb kan man ibland utsättas för våld på krogen. Som tjej är du mest utsatt i ditt eget hem. De flesta våldtäkter sker i det egna sovrummet, örfilarna utdelas av någon du känner. Att vara fysiskt otrygg i sin egen hemmiljö, i den egna parrelationen, är kanske värre än våldet i sig. Siffrorna talar ett obarmhärtigt språk. 46 procent av alla tjejer över 15 år har blivit utsatta för våld av någon man. Alla tjejer känner någon som blivit våldtagen, ingen kille vet någon som våldtagit. Lyssna, så kanske du hör väggarna tala.

Är du en heterokille så har du antagligen slängt dig med uttrycket "jävla bög". Ett skott från höften som kan ha träffat någon rätt i mellangärdet. Var fjärde homo- eller bisexuell person i Sverige har blivit miss-handlad eller hotad med stryk.

Åke Green, pingstpastorn från Öland, friades för att ha jämfört homosexuella med pedofiler. Det är bra att skiten rullas upp offentligt men då måste någon också våga rensa upp. För annars kommer pastor Åke snart att precisera sitt hat. Om alla böggjävlar är pedofiler gäller det också böggjäveln Anders, mjöl-naren på Allvaret. Och snart reser sig församlingen som en man, med facklor och påkar, med en brinnande kvam i blicken.

LIBERALA UNGDOMSFÖRBUNDET SPARKAR i april igång en kampanj mot våldet. En kampanj för brudar och bögar, flator och fruar. När Brad Pitt kör sin manliga lekamen i vådret rakt igenom filmen Fight Club lever tjejer och hbt-personer i verklighetens Fight Club Sverige. Här, precis som i filmens värld, är den första regeln "never talk about Fight Club". Det är dags att bryta tystnaden.

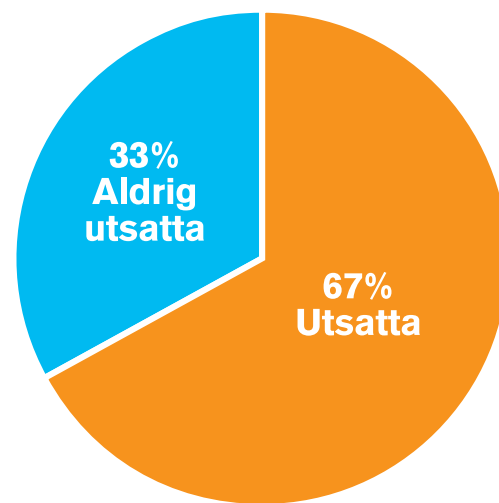
Ibland gör sig även de som jobbar med att skydda oss från våld skyldiga till övergrepp. Artisten Ayesha Quraishi blev av ordningsvakter nerbrottad och flashad utanför inestället Berns i Stockholm. Läs om hennes historia och hennes musik på sidorna 16-18.

Kommunismen är en våldsideologi som behärskat halva vår kontinent i ett halvt sekel. Vissa mördades kallblodigt, andra sattes i arbetsläger och en del matades med lögnen ett helt liv. Våldet slog på olika sätt. Läs om några överlevares berättelser på sidan 5.

En snut bakom varje knut är ingen patentlösning på våldet. Det behövs både fler och bättre poliser. Men framför allt handlar det om att var och en tar sitt ansvar. Tillsammans är vi starkare än knivar, knogjärn och raketgevär.

STATISTIK! FIGHT CLUB SVERIGE

67 procent av Sveriges kvinnor mellan 18 och 64 år har utsatts för våld av en man efter sin 15-årsdag och/eller trakasserats sexuellt.

GERILLAJAFT I ALBY 4

På marken i Aceh, ett land ockuperat av Indonesien, bedriver de gerillakrig. I Alby, Sverige, sitter den politiska ledningen. Liebling har träffat männen som förhandlar om fred i spåren av tsunamins förödelse.

STIEG LEVER VIDARE 4

Stieg Larsson var mannen bakom den antirasistiska tidningen Expo. Nu har han gått vidare till de sälla jaktmarkerna. Men kampen lever.

KOMMUNISM-MINNEN 5

Ingen ideologi har hunnit ta livet av lika många människor. Liebling har bett tre överlevare vittna om det röda förtrycket.

FRAMTIDSTEMA 6

Svettiga utsikter? Lugn, nu kan Liebling guida dig till allt du behöver veta om framtidens ljus och mörker.

DOKUMENT NÄTPIRATER 10

I internetåldern är vi alla pirater som utan att blinka laddar ner musik och film aldeles gratis. Men lagstiftarna är dig hack i häl. Liebling granskar mp3-industrin.

PROFILEN AYESHA 14-16

På sidan 14-16 möter du hiphoptalangen Ayesha Quraishi från Hässelby. Ghetto-prinsessa, schlagerdrottning och härförare i kampen mot våktarvåldet.

FIGHT CLUB 18-19

Brudar och bögar är värst drabbade av våld och hot om våld. Liberala ungdomsförbundet tar fighten mot sparkar, slag och sadistiska ord. Läs mer om kampen och kampanjen som startar nu på sidorna 18-19.

KULTUR RYSK RADIO 20-21

På kultursidorna berättar Jacob Samuelsson om livet som journalist i ett Ryssland där yttrandefriheten är trängd. Amanda Svensson hejar på Ayn Rand och Ola Svedin tutar för sänkt skatt.

BAKVAGNEN 22

Liebling poängsätter George W Bushs charmoffensiv genom Europa, bidrar med den ultimata guiden till en lyckad vår och bjussar på det senaste skvallret i det ungliberala landet.

MALM ÅNGAR PÅ 23

Fredrik Malm, ordförande i Liberala ungdomsförbundet, är trött på fiffler och läser lusen av SSU en gång för alla. Du läser hela hans krönika på sidan 23.

BRITNEY SÄTTER HÅRT MOT HÅRT

Musikindustrin, lagstiftarna och Britney Spears är ute efter dig som laddar ner film och musik gratis från internet. Lieblings Fredrik Rhodin har gjort en djupdykning i ett Sverige där piraterna blir allt fler och fler.

DROTTNINGEN FRÅN HÄSSELBY

Liebling togs emot med en öppen famn när vi besökte Hässelby utanför Stockholm. Och mottog oss gjorde ingen mindre än Ayesha Quraishi, hiphoptalangen som testat schlagerkarriären.

LEI JONBORG OM 2010

År 2010 har Lars Leijonborg varit Sveriges statsminister i fyra år. Kanske. I vilket fall som helst läser du om vad Lars Leijonborg tror att han skulle ha utträttat under fyra år vid maktens skrivbord. Du hittar fler artiklar på framtidstemat i vårt – ja, just det – framtidstema.

LÄSARSTORM/ Beröm till skribent, upprört om smurfar och avsaknad av politiska vinklar

Hej! Hon som skrev om snyggast.se i förra Liebling skriver riktigt bra, hoppas ni har med henne fler gånger. Bort med snyggast.se!

Liebling svarar: Tjena Sandra. Kul att du diggar Sakine, det gör nämligen vi

också och chefredaktören har lovat att fjäska för att hon ska göra flera saker till Liebling, så håll korp-gluggarna öppna.

Hej. Vad var det för idiotisk, fördomsfull artikel om smurfar i Liebling? Som

Haschsmurfen och Fjollsmurfen. Blev riktigt irriterad när jag såg det. Skärp er!

/Arg prenumerant

Liebling svarar: Känner du dig träffad, fjollsmurf där? Senaste trenden inom

den liberala rörelsen är annars att latinos och afrikaner höjtar om att blattarna ska ut och iranier skäller på håriga perser som dealar knark. Alla röjer upp bland de egna rötäggen. Återstår för Liebling att låta kvasten gå i den ironiska

generationens garderob. Charity begins at home.

Kära Liebling. Ni gör väl en helt ok tidning, men det ska väl vara en politisk tidning och inte modern konst. Jag fattar inte vitsen med färgglada lyftkranar.

/Tim, en läsare som inte hänger med i svängarna

Liebling svarar: Spana in franska revolutionen. Färg, form och flärd går hand i hand med blodigt allvar. "Modern konst" tar vi som en komplimang.

Vinn biobiljetter!

Skicka in ett läsarbrev och du belönas med biobiljetter. Brevet skickar du till: "Läsarbrev" Liebling Box 6508 113 83 Stockholm eller till liebling@liberal.se

LIEBLING: Magasinet Liberal ungdom, grundat 1911, ISSN: 0024-1857. Liberala ungdomsförbundets riksorgan. **Chefredaktör:** Aaron Israelson (aaron@liberal.se). **Ansvarig utgivare:** Mats Persson (mats.persson@liberal.se). **Redaktionssekreterare:** Eva-Marie Byberg (eva-marie.byberg@liberal.se). **Grafisk form:** Wonderboys (info@wonderboys.se). **Redaktionsråd:** Johnny Foglander, Caroline Lundström, Miriam Nordfors, Alexandra Zetterman. **Medarbetare:** Joakim Larsson, Fredrik Rhodin, Jacob Samuelsson, Ola Svedin, Amanda Svensson **Kontakt:** Box 6508, 113 83 Stockholm, Telefon: 08-410 24 239, E-post: liebling@liberal.se **Tryck:** GD Media.

Gerillakrig från Alby

I en trerummare i Alby, en förort till Stockholm, håller GAM-ledarna till. Från Sverige leder de en gerillakamp för självständighet från Indonesien.

Hans högvördighet prins Hassan di Tiro, om GAM får bestämma blivande sultan i hemlandet, bläddrar nostalgiskt i gamla fotoalbum och visar oss kartor, kronor och spiror från Aceh. Flodvågskatastrofen svepte över det lilla landet med en enorm kraft och lämnade stor förödelse efter sig. Men i kris skapas möjligheter. I dag har den indonesiska regeringen återupptagit fredsförhandlingar med GAM och steg för steg närmar man sig en fredlig lösning. Liebling har pratat med Malik Mahmoud, inofficiell premiärminister i Aceh.

Ni har nu inlett fredssamtal med Indonesiens regering i Helsingfors. Vad vill ni uppnå med förhandlingarna?

– Vi försökte få ett vapenstillestånd med indoneserna. Just nu ligger fokus på tsunamin och dess offer. Innan katastrofen pågick militära operationer, alla människor är påverkade och traumatiserade. Förhandlingarna 2003 i Tokyo misslyckades och omedelbart inledde den indonesiska regimen den största militära operationen dittills. Indonesien krävde att GAM accepterar så kallad autonomi. Acenianerna eftersträvar självständighet. De krävde att

vi överlämnar vapen och upplöser militära och politiska organisationer. När vi undertecknade avtal fungerade dessa inte på fältet. Hur tar vi oss an problemen på marken i Aceh?

Har Gam övergett sitt ultimatum om självständighet?

– Folket ska vara med och bestämma. Till exempel i en folkomröstning. Fredligt och demokratiskt. Vi kunde inte hitta någon gemensam grund så vi förhandlade om vapenvila. I dag rapporteras det om fler indonesiska trupper.

I Aceh är befolkningsmajoriteten muslimer. Vill GAM ha en konstitution baserad på islamsk rätt?

– Malaysia, Jordanien, Marocko och Egypten är våra förebilder. Vi vill ha ett sultanat. Vi vill ha en demokrati. Gerillan är vår armé, vi har en stående armé men måste utkämpa gerillakrig. Vi har också en civil politisk struktur. Som en tandem. Regeringen sitter i Sverige. Vi konsulterar vår väljarbas. Vi rådgör med alla.

Kommer ni lösa upp GAM efter befrielsen och avvärja er?

– Vi får se. Förmodligen bildar vi ett politiskt parti. Vi välkomnar fler partier. Vi funderar inte på avvärjning. Vi får se vad folket bestämmer. Om det är en bra organisation, varför ska vi avveckla?

Finns det någon politisk ideologi som ni ansluter er till?

– Ideologi? Ideologierna finns inte mer, kommunismen är ju död.

Malik Mahmoud, premiärminister, prins Hassan di Tiro och utrikesminister Zaini Abdullah. FOTO: THERESE HOLMBERG

Vi har alltid haft nära band till väst. Prinsen har bott i USA, är utbildad där, hans son och hustru lever där. För oss är detta hemma.

Premiärministern pekar ut genom fönstret och mot Alby, Sverige.

– Vi har alltid haft täta kontakter med Portugal, Storbritannien redan på kung James tid, Turkiet, Nederländerna.

Ni har ju i GAM:s politiska ledning också fått kritik just för att ni sitter här i Sverige och är isolerade från utvecklingen på marken i Aceh.

– Vi lämnade all vår lyx i vårt

MER OM GAM

► 80 procent av Acehprovinsen förstördes efter tsunamikatastrofen. 40 procent av befolkningen är flyktingar.

► 1945 kolonialiseras landet av Indonesien.

► 1976 grundas GAM.

► 1986 kommer ledarna till Alby i Sverige.

hemland, nu är vi flyktingar. Det där är propaganda. Om man tänker pengar är vi fattiga här, i vårt land är vi rika. Vår kropp är här, men vår själ finns i Aceh hos våra landsmän som trakasseras, fängslas, mördas och inte kan jobba. De har berövats

allt. Barnen har förblindats. Det finns ingen sjukvård.

Hur finansieras GAM?

– Självständigheten är så viktig att våra fattiga offer sig för att ha råd. Vi är fattiga, men inte i jämförelse med resten av Indonesien. Vi har naturresurser. En liten befolkning, men mycket land. Vi producerar ris i överflöd. På bondgårdarna finns det kor, får, ankor. Vi fiskar. Vårt folk ger det de kan. De kan föda upp en buffel och köper en kalasjnikov. Vi köper faktiskt också vapen av den indonesiska armén. Den är mycket korrupt. **MAKAN AFSHINEJAD**

Farväl Stieg Larsson – Expo lever vidare

Endast 50 år gammal slocknade Stieg Larssons låga. Det var den 9 november förra året som kroppen slutligen sa ifrån. Efter sig lämnade han Sveriges mest kunniga redaktion på rasistiska och nazistiska tendenser. Och om ett år ställs Expo mot eldprovet, Sverigedemokraterna får inte komma in i riksdagen.

I år är det tio år sedan Stieg Larsson startade Expo, tidningen som skulle bevaka svensk högerextremism. På den tiden var det få journalister som hade kunskap om de rasistiska och nazistiska strömningarna i Sverige.

– Dessa var dessutom spridda på landets redaktioner, säger Richard Slätt, chefredaktör på Expo. Men efter en serie av sju mord som kopplades ihop med extremhögern, där mordet på asylsökande Gerard Gbeye i Klippan är det mest kända, startades Stiftelsen Expo. Syftet var, och är, att studera och kartlägga antidemokratiska, högerextrema och rasistiska tendenser i samhället. Allt arbete är ideellt.

UNDER DE TIO ÅR som gått har Exporedaktionen blivit internationellt välkända för sitt engagemang och sin höga kunskapsnivå. Stieg Larsson som i trettio år arbetat med att kartlägga rasism och nazism fick föreläsa för Scotland Yard. När redaktionen en gång hotades av nedläggning på grund av högerextrema våldsaktioner valde Aftonbladet och Expressen att trycka upp 800 000 exemplar och dela ut dem.

Men den 9 november förra året blev Stieg sjuk och avled hastigt. I efterhand har några sagt att Stieg kanske jobbade ihjäl sig.

Stieg Larsson var drivkraften Expo. Nu lever organisationen vidare utan Stieg. Han blev bara 50 år.

Richard berättar att många av Stiegs kontakter sedan dess har hört av sig till redaktionen och erbjudit dem hjälp.

– Det känns tryggt, även om mycket är oersättligt, säger han. Jag minns för fem år sen, när första numret av tidningen *Salt* kom. Stieg sa direkt "Det där är en antisemitisk tidning". Vi andra kunde inte förstå hur han kunde se det men Stieg sa "Vänta bara tills tredje numret så får ni se".

DET DRÖJDE INTE MER än till andra numret. I ett stort reportage valde tidningen att försvara de 63 nazister som hängdes ut samtidigt i Aftonbladet, Dagens Nyheter, Expressen och Göteborgsposten. Och i dag är tidningens grundare Jonas de Geer ett känt namn inom extremhögern.

– Jag förstår fortfarande inte hur Stieg kunde se det så tidigt, säger Richard.

DEN NÄRMASTE TIDEN finns två milstolpar i Expos arbete. Det första är i år då de fyller tio år. Det andra är valet 2006. Det finnas många som tror att Sverigedemokraterna inte kommer orka ända in i riksdagen, men Richard har inte svårt för att höja ett varningens finger. Han förklarar i siffror.

– I förra valet ställde Sverigedemokraterna upp i en fjärdedel av landets kommuner och fick 76 300 röster i de kommunerna. Denna gång kommer de med stor säkerhet att ställa upp i samtliga kommuner, vilket betyder 300 000 röster i en sväng. Dessutom har de ekonomisk och organisatorisk hjälp från staten denna gång. De behöver inte tänka på att ställa ut röstsedlar och dylikt. Enligt egna uppgifter har de en valbudget på 9 miljoner kronor.

Den som kan sin matematik förstår snabbt att 300 000 är betydligt mer än fyra procent av den svenska valmanskåren.

SIYVOSH ZARRASVAND

De vittnar om kommunismen

IVÁN CZITROM

Ålder: 56 år, blir 57 i augusti

Bor: Köping

Ursprung: Ungern

Brott: Iván sa sitt hjärtas mening på en balkong

Straff: Smärtan av att inse sig ha blivit lurad

Hur var det att leva i Ungern under kommunismen?

– Så länge du inte vet om något annat sätt att leva var livet i kommunismens Ungern bra för mig som barn. När jag fick kunskap om den yttre världen var det inte längre lika enkelt att leva med att dagligen matas med hur bra samhället är. Smärtan kommer efteråt då man inser att man mer eller mindre har blivit lurad.

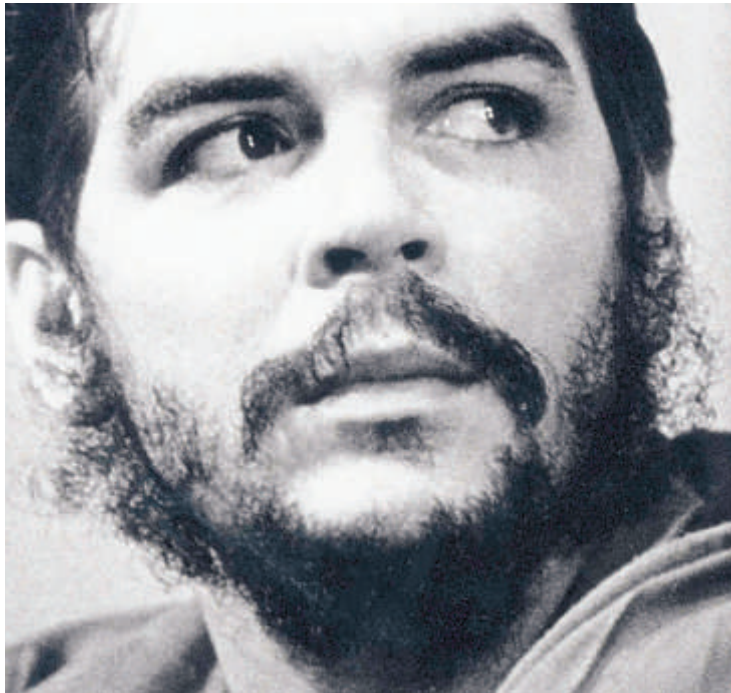
Berätta om din starkaste upplevelse av kommunistiskt förtryck.

– Jag var åtta år och bodde i ett

barnhem ute på landet tillsammans med 54 pojkar. På radion hörde vi att ryska trupper korsat gränsen. På kvällen låg vi i våra väningssängar och fantasierade om hur vi skulle försvara oss. Efter avklarat kuddkrig släckte vi och försökte somna. Jag låg närmast fönstret när jag väcktes av att någon knackade på. Jag förstod att det var dags att agera som vi lärt oss.

I våra pyjamasar sprang vi ner till skyddsrummet. Vi kröp nära varandra. Vi hörde plötsligt ett bang, sen hände inget mer den natten. På morgonen skulle vi gå till skolan.

När vi passerade porten stod två ryska soldater där. De log emot mig och gav mig tuggummi och jag fick känna på den ena soldatens k-pist. Som förklaring för banget fick vi höra att det var en tank som körde på en telefon-

Che Guevara, inte bara en popikon utan också en symbol för kommunistisk terror.

stolpe. Om det var sant fick jag aldrig reda på och just detta är kanske något av det mest smärtsamma. Du fick aldrig riktig klarhet i vad som var sant och vad som var falskt.

Iván Czitrom vill vittna om ytterligare ett tillfälle som formade hans bild av ett omänskligt samhälle och berättar vidare.

– Ett annat tillfälle är i mitten på sjuttioalet. Jag och min kusin står vid fönstret och pratar varandra. Då säger min moster: ”Ni får inte stå vid fönstret och prata, det kan vara någon som hör det.” Först efteråt förstod jag vilken enorm rädsla som många människor måste ha levt under för att man inte fick säga, inte fick göra det som är varje människas självskrivna rättighet, men som är förbjudet i ett land där du helst ska tänka som dom som bestämmer.

MAE LIZ ORREGO RODRÍGUEZ

Ålder: 24

Bor: Stockholm

Ursprung: Kuba

Brott: Hennes brorsa lämnade landet, hon ville följa efter

Straff: Hot, trakasserier och sist av allt ”Definitiv utgång”

Efter att hennes bror och far lyckats fly Kuba och av en slump hamnat i Sverige kunde Mae Liz Orrego till slut följa efter. De sista åren på Kuba var ett helvete. Familjemedlemmarna som var kvar fick först inte ut några pass, kallades in till många timmar långa förhör och blev till slut, en efter en, portade från sitt eget hemland för all framtid. **Hur var det att leva i ett kommunistiskt samhälle?**

– Allt kontrolleras och begrän-

sas. Själv kände inte jag till att det fanns en väl organiserad opposition på Kuba tills jag flyttade till Sverige och allt man fick höra om utlandet handlade om droger, prostitution, fattigdom och mafia. Grannar kontrollerar varandra och informerar vidare. Unga utbildade människor från trakterna prostituerade sig för att överleva. Jag deltog i demonstrationer där närvaron var obligatorisk och var tvungen att jobba inom jordbruket under fyra veckor varje sommar. Ordet demokrati förkommer inte i undervisningen. Eleverna läser aldrig om den franska revolutionen, FN eller mänskliga rättigheter. Vissa författare och även musiker är förbjudna i landet. Känslan av att inte veta vart man ska ta vägen fanns hos mig och mina vänner hela tiden. Polisen kunde avbryta en rock-

”Unga utbildade människor från trakterna prostituerade sig för att överleva.”

koncert med våld där musiken ansågs vara kapitalistisk propaganda eller ge dig stryk. Friheten var ett abstrakt begrepp som inte gick att tillämpa. Man visste inte hur. Man visste inte riktigt vad det innebar.

Vad är ditt starkaste minne från Kuba?

– Folket, värmen, förtrycket, vännerna. Många av de minnen

jag har är från den gymnasieskola jag började på några månader innan jag lämnade Kuba, Vladimir Ilich Lenin, en elitinternatskola ute på landet, där vi hade militär träning. Enligt läraren skulle amerikanerna anfälla landet. De flesta elever från min årskurs var barn till eliten för kommunistpartiet. Självklart tillhörde de en privilegierad klass.

– Ett annat starkt minne är att under den tiden jag bodde på Kuba fick jag inte komma in i vissa affärer, restauranger, kliniker eller hotell eftersom de enbart var avsedda för turister. Apartheidssystemet störde mig. Sist men inte minst minns jag år 1994 då ett antal personer gjorde uppror i gamla Havanna. Dem såg jag inte och aldrig fick folket heller veta vad som hade hänt. Men jag minns att antal krigshelikoptrar

mobiliseras från militärlägre (DAFAR) i Miramar.

Vad är det viktigaste som svenska ungdomar måste få veta om Kuba och kommunismen?

– Propagandan är ett mäktigt vapen som används för att vinkla verkligheten, exempelvis myten om värden och skolsystemet som används för att vända bort blicken från förtrycket. Kuba är det enda landet i världen som har 20 procent av befolkningen utomlands och som har störst antal politiska fångar per capita. Bara de kubaner som har tappat rädslan, i det här fallet oppositionen, kan åstadkomma en fredlig övergång till demokrati. Kommunisterna säger sig sträva efter jämlikhet genom att avskaffa klasskillnaderna för att sedan etablera en elit som kontrollerar all rikedom och makt.

KRÖNIKA AV ANA MARIA NARTI:

”Spela galen för att lura dem som ljuger”

Min barndoms mest fruktansvärda mardröm hade ett namn: bolsjevikerna kommer! Bolsjevikerna var kommunisterna, vi använde samma ord som min mors familj hade tagit med sig på flykten. De var ryssar och hade flytt Sovjet i början av 20-talet. Min mormor hade blivit skjuten i magen när hon skulle ta sig över till Rumänien över isen på floden Dnestr. Min farbror Donat, då 14 år gammal, lyckades dra henne till andra sidan. Hans snabba flykt på isen räddade livet på min älskade mormor som levde många år efter detta.

Jag hade lyssnat till berättelserna om den stora flykten många

gångar. En mycket tidig morgon i augusti 1944 hörde jag min mor säga till min storebror: ”Stanna hemma, jag måste gå ut. Bolsjevikerna kommer!” Säker på att detta bara var mardröm, sov jag lugnt vidare. Men när jag vaknade var mardrömmen verklighet.

UNDER MÅNGA ÅR VAR vi tvungna att systematiskt ljuga. Vi skulle fylla i: vem var mamma, vem var pappa, vem var mormor, vem var morfar, vad gjorde de före kriget, vad gjorde de under kriget, hade vi släkt i västvärlden, när och hur hade de lämnat Rumänien... Vi

lärde oss samma lögn utantill. Det skulle ha varit en katastrof att erkänna att vi misstänkte att vår morbror Donat –som 1922 hade dragit mormor på isen – hade försvunnit och att vi misstänkte att han satt i ett sovjetiskt fängelse.

År 1956 kom han tillbaka från ett läger i södra Sibirien, i Karaganda. Han led av en hemsk muskel- och nervsjukdom. Och han berättade om lägrets vanliga brottslingar. De hade rätt att behålla sin knivar och roade sig ofta med massmord och massvåldtäkter. Offren var politiska fångar, män och kvinnor.

NÄR MIN LILLEBROR skulle göra lumpen började han spela galen: han ville inte jaga de bönder som inte gav allt till kollektivjordbruken.

Men det går inte att tvinga in minnena i en kort artikel. Rädslan som aldrig släpper. Tanken på den osynlige som lyssnar på vad vi säger till varandra vid middagsbordet. Allt som bekanta och släktingar vittnar om – när de kommer tillbaka från fängelser och arbetsläger. Möten med censuren varje vecka under mina år som journalist i ett Rumänien som upplever en kort liberalisering. Lögnerna, lögnerna, lögnerna!

Det djupa fallet i terror och elände under 1980-talet – då jag med fasa från Sverige försöker förstå vad som händer i hemlandet.

Allt detta var en naturlig följd av det Marx och Engels skrev 1848 i det kommunistiska manifestet. Om detta kan jag berätta – i nästa artikel.

Ana Maria Narti kommer från Rumänien. Hon har varit kolumnist i Dagens Nyheter, författare och är i dag riksdagsledamot för folkpartiet.

TILLBAKA TILL FRAMTIDEN

LIEBLING TAR EN TITT IN I GLASKULAN

FOTO: STEFAN BORGUS

Politik: Liebling gör en djupdykning i det

Politiken har den senaste tiden härjats av snabba och dramatiska omvälvningar. Ett antal testballonger har släppts upp i luften och det återstår att se vilka som lyfter och vilka som landar i ett magplask. Liebling har gnuggat kristallkulorna och guidar dig genom oredan i svensk politik.

Sveriges politiska landskap håller andan. Inför valet 2006 hotar tre nya partier att ställa upp i riksdagsvalet. En kvinnolista har det tisslats och tasslats om sen tidigt 90-tal. Nu verkar gänget som skribenten Susanna Popova kallar "elitfeministerna" ha fått andan ur vagnen. Trötta på att de etablerade partierna fortsätter mörka i jämställdhetsfrågan och frustrerade av Göran Perssons buffliga ledarstil vill författaren Maria Pia Boëthius, genusforskaren Yvonne Hirdman och litteraturprofessorn Ebba Witt Brattström göra slag i saken och med Gudrun Schyman som frontfigur ta klivet in i maktens korridorer. För Henric Oskarsson, statsvetare vid Göteborgs universitet låter det som en våt dröm. Inte bara händer det något nytt och spännande i svensk politik, som annars ofta dras med epitetet ankdamm, nu öppnar sig ett helt nytt forskningsfält för dem som studerar politiken ur ett akademiskt perspektiv. Så kallade nätverkspartier är något helt nytt i svensk politik.

– Vad som talar emot ett nytt feministparti är ekonomin. Till skillnad mot junilistan, som gjorde succé i Europaparlamentsvalet och blev tredje största parti ger inte nätverket kring Gudrun Schyman intrycket av att vara ekonomiskt starkt. Och det behövs pengar för att starta nya partier, säger Henric Oskarsson.

Det har bara funnits ett framgångsrikt feministparti tidigare. På Island satt partiet i alltinget mellan 1983 och 1995. Som mest uppnådde man ett tioprocentigt väljarstöd 1987. Meningarna kring Gudrun Schymans lämplighet som partiledare går isär. En opinionsmätning pekar på att ett feministparti skulle få starkare stöd av väljarna om Schyman inte var frontperson. Inte minst anses hon ha svårt att locka feministiskt sinnade väljare från det borgerliga blocket. Å andra sidan finns det knappast någon annan riksfeminist med samma igenkänningseffekt och förmåga att skapa rubriker som Gudrun Schyman.

– Hon byggde upp ett starkt förtroende i väljarkåren i tio år, det tar man inte ifrån henne så lätt, säger Henric Oskarsson. Om hon förmår att utforma ett lockande valbudskap får det stor påverkan på de andra partierna.

Valbudskapet är en central fråga. För att nå framgång i riksdagsval bland målgruppen offentliganställda kvinnor räcker det knappast att prata om könsmaktsordningen. Det måste till tydliga sakpolitiska krav på mer pengar till vård,

Gudrun Schyman och Nils Lundgren med varsin lista. Kommer de att ställa upp i valet 2006?

skola, omsorg. Det i sin tur leder till en debatt om högre skatter och populism. Var inte Gudrun Schyman en del av det politiska etablissemangen i tio år? Var inte hennes dåvarande parti Göran Perssons stödparti i riksdagen? Har inte hon också ett ansvar för de nedskärningar som drabbat offentlig sektor det senaste årtiondet? Kanske krävs det just en Gudrun för att lyckas nästla sig ur besvärliga frågor om sin politiska och privata trovärdighet.

JUNILISTAN MED EKONOMERNA Nils Lundgren och Lars Wohlin i spetsen blev otippat framgångsrika i valet till Europaparlamentet efter att ha stormat in med en comeback på debattarenan under EMU-folkomröstningen. I dag finns konkreta planer på att lansera ett nytt parti lagom till riksdagsvalet; septemberlistan.

Det är planerna på att riksdagen innan valet ska ta ställning till nya EU-konstitutionen som driver Lundgren och Wohlin. Men detta uppdrag är ännu mer nischat än feminismen och lär knappast räcka som plattform i ett riksdagsval. Vilket block ska man stödja? Vilken ekonomisk politik vill man föra? Väljarna är dessutom inte särskilt intresserade av EU-politik i ett riksdagsval. Men mycket kan hända i folkomröstningsfrågan på ett och ett halvt år. Malena Britz, statsvetare med inriktning mot EU och verksam vid Försvarshögskolan, ser många orosmoln på det politiska etablissemangets himmel.

– När det gäller det konstitutionella fördraget är sista ordet inte sagt om huruvida det blir folkomröstning. Vad som händer med Vägval Vänster, feministpartiet och vänsterpartiet är betydelsefullt och om de etablerade partierna

”I valet 2006 har Sverige-demokraterna kanske sin bästa chans hittills att ta sig in i riksdagen.”

politiska virrvarret

dessutom börjar känna sig hotade av junilistan... Debatten är inte över. Men i dag lutar det starkt åt att det inte blir folkomröstning. Beror på hur mycket man känner sig utmanade.

Kan det bli ett småparti med risk för att trilla ur riksdagen som tar upp frågan?

– Det är frågan om. Kristdemokraterna skulle ha mest att förlora på att junilistan ställde upp. De skulle kunna lyfta frågan. Men de är inte särskilt sugna på folkomröstning. Om man inte ser det som en taktik för att synas.

– Om Frankrike säger nej i den annalkande folkomröstningen måste det bli en omförhandling av fördraget, åtminstone symbolisk. Men om bara Storbritannien röstar nej hittar man lösningar för att ro det i hamn, menar Malena Britz.

Kommer vi svenskar fortfarande att vara EU:s gnällspikar om tio år?

– Nej, jag är ganska optimistisk. Svenskar kommer fortfarande vara kritiska och det är sunt i alla politiska system. När utvidgningen får effekt och märks ser svenskarna hur mycket det betyder för de östeuropeiska länderna. Att vara med i något som kan förändra deras samhällen är något positivt.

Vad kan annars påverka svenskarnas bild av Europabygget?

– Stora omvärldsförändringar, exempelvis USA:s roll. Om fördraget antas kommer EU få en utrikesminister. Om den utrikesministern kan samla EU och få unionen att spela en roll i världen kommer delar av Sverige tycka att det är positivt, särskilt gentemot USA så att det inte är den enda dominerande aktören.

Om man till alla dessa öppningar i det politiska landskapet fogar utbrytarfalangen inom vänster-

partiet, Vägval Vänster, förnyarna som vägrar partiledaren Lars Ohlys kommunism får man en omtumlande bild av det politiska Sverige om bara något år.

Dessutom har Sverigedemokraterna sin kanske bästa chans hittills att ta sig in i riksdagen (se aktuelltidsidorna).

Och inte nog med det. Lars Leijonborg har lyft det gamla förslaget om att slå ihop två eller flera borgerliga partier. Och när tre av partierna, folkpartiet, moderaterna och centern, bekänner sig till den liberala ideologin, när de sakpolitiska skillnaderna är minimala, så är diskussionen med all säkerhet inte död än på ett tag. Apropå Leijonborg är det inte bara vänsterpartiet som har problem med utbrytarfalanger.

Vägval Vänster har fått sin liberala motsvarighet i Vägval Socialliberal. Det folkpartistiska kommunalrådet från Örebro, dissidenten Staffan Werme, och folkpartiets före detta integrationssamordnare Mikael "Prinsen" Trolin har gjort uppror mot den kontroversiella integrationspolitiken med förslag om att utvisa grova brottslingar med utländskt medborgarskap. Med Vägval Socialliberal reser de motstånd mot den påstådda högervridningen inom folkpartiet.

Ankdammen Sverige ställer till med Hela havet stormar, tycks det som. Kommunistkinas landsfader Mao Tse Dong sa en gång apropå kulingvarning att "när det blåser bygger vissa vindskydd medan andra bygger väderkvarnar". Återstår alltså att se vilka som blir vinnare och vilka som drar nitlotten när stormbyarna lagt sig och väljarna vaknar till ett nytt politiskt klimat en måndag i september 2006.

ARAARON ISRAELSON

ID: Zapp

Framtidsforskaren Thomas Färth talar om "homozappiens" när han beskriver de nya generationerna. Ordet kommer från "zappa" – att byta tevekanal och syftar på 80-talisternas ständiga identitetsbyten.

Kanske går du runt med Jamaica-kepa och rastafäl-tor och använder ord som "shooo" och "gittish". Eller är du en helt vanlig mjukis, som bara kommer till din rätt på Lunarstorm där du kan lägga upp dikter? Ey, välkommen till klubben, du är nämligen född på 80- eller 90-talet.

– Dagens unga har ett helt annat förhållningssätt. Medan farfar växte upp med en radiokanal som sände två gånger i veckan och valde mellan Elvis och Tommy Steel har dagens unga kunnat välja mellan tio radiokanaler och mångdubbelt fler popikoner, säger Thomas Färth som forskar om framtiden på Kairos Future.

40-talisternas kamp mot det auktoritära samhället har kommit barnbarnen till stor nytta. Men frigörelsen från det system då en människas identitet var hennes jobb beror inte enbart på bättre medieutbud och ny teknik. Unga av i dag kommer i kontakt med fler identitetskanaler, till exempel genom att resa. Persondatorns genombrott på 90-talet bidrog även den till att fler kunde experimentera med identiteter via internet.

– Värderingar grundläggs i uppväxten, förklarar Färth. En ny generation måste leva i en värld som då förändras väldigt drastiskt för att vi ska falla tillbaka. Det skulle ta åtminstone tre generationer.

Det bäddar för att de tuffaste grabbarna och tjejerna även i fortsättningen ska få vara riktiga mjukisar på Lunarstorm...

SIARVOSH ZARARSVAND

TILLBAKA TILL FRAMTIDEN

LIEBLING TAR EN TITT IN I GLASKULAN

Leijonborg: Med blicken mot (s)kyn

Året är 2010 och platsen Sverige. I fyra år har Allians för Sverige styrt landet sen väljarna svepte bort Göran Persson i september 2006. Liebling träffade Lars Leijonborg, potentiell statsminister i en borgerlig regering, för att ta pulsen på framtiden efter maktskiftet.

Se det framför dig. Det är en strålände vårdag och det är valår. Snart går startskottet för ännu en intensiv valrörelse där frågor ska stötas och blötas. Men det är annorlunda nu, den här gången är det den borgerliga alliansen som ska försvara sin ställning i majoritet. Alliansen ser tillbaka på sina första fyra år, ser framåt på de kommande.

Jag möter Lars Leijonborg. I scenariot sitter han inte i opposition. Han sitter tillbakalutad i en fåtölj i Sagerska palatset. Han ser tillbaka på fyra år som statsminister i en regering där folkpartiet är nummer ett. Han ser dessutom tillbaka på en lång karriär som partiledare, den 15 mars 1997 tillsattes han. Det betyder att han i dag, mars 2009 suttit längre än någon annan partiledare i partiet, Bertil Ohlin undantagen.

– Det går att förbereda sig, man måste våga tänka tanken. Men en sak är jag säker på: Att leda landet, att gå från opposition till regerställning blir ingen söndagsseglats börjar Leijonborg.

Det gick snabbt när det hände. Valrörelsen var lång och galen, valnatten var intensiv, övergången dock utan baksmälla. Äntringsstyrkan hade gjort sitt jobb. Rivstarten var ett faktum. Alla visste vem som skulle göra vad, när skuggregeringen tog plats i solen. Man har haft fyra år på sig att visa väljarna att man klarade det man lovade.

Leijonborg berättar om när man klev ur askan och in i elden.

– Det märktes ganska snabbt, maktskiftet gav eko från första början, främst i människors mentalitet. Fler vågade starta nya företag, fler förstod att socialdemokratin inte var det enda sättet att göra karriär i det offentliga. I skolan blev stämningen en annan när det från högsta ort fanns stöd för de lärare som satsade på kunskap. En utrikespolitik som samarbetade med demokratier. Skamfläckar som kuttrande med diktaturer tvättades bort, vi var tvungna att vara tydliga, modiga.

JAG BER LEIJONBORG att fortsätta berätta, om vad som varit mest betydelsefullt under mandatperioden, vad som kommer att få människor att återigen, valet 2010 rösta liberalt.

– Det viktigaste var att inge förtroende, att visa att det var ett långsiktigt byggande av ett nytt samhälle som var poängen med maktskiftet. Solidaritet är ett viktigt värde i samhället. Människor behöver känna trygghet i förändringen. Förstå att det inte skulle komma några radikala skattesänkningar som i grunden hotade välfärden, att det sociala skyddsnät som fanns skulle bestå. Men att vi samtidigt ställde in sikten på en ny kurs. Det krävdes samtidigt snabba resultat, vi var tvungna att visa att vi gjorde skillnad. Det märktes först bland nya och gamla företagare. Människor som gynnades av den företagarproposition som lades direkt efter skiftet av regering. Den gjorde det lättare att starta och driva sina idéer. Fler människor vågade skapa jobbet som passade livet. Inte livet som passade jobbet.

Lars Leijonborg hoppas kunna byta plats med Göran Persson hösten 2006.

JAG GER LEIJONBORG ett ord, låter honom tala fritt: Flyktingpolitik.

Leijonborg menar att den nya flyktingministern ägnat stor tid åt att resa i Europa, åt att arbeta för en mer human flyktinghantering i hela EU.

– Här måste Sverige var ett föregångsland, vi måste gå först, bana väg för en flyktingpolitik med individen i centrum. Det är en stor utmaning, men otroligt viktigt. Men, menar han, även i Alliansens Sverige, i ett fungerande system, skulle en hel del människor få återvända,

När vi åter landar i verkligheten, i mars 2005 pratar han om hur även den nya regeringen kommer att dömas av hur de hanterar svårigheter.

– I ett realistiskt scenario ingår att även när vi regerar kommer landet att någon gång drabbas av en stor påfrestning. Människan vill av naturen planera bort olyckan, men det går inte. Förr eller senare kommer även vi att stå inför katastrofer som 11 september eller tsunamikatastrofen, där många människor, kanske många svenskar är inblandade. Det gäller att bygga en brandmannakultur, en kultur där alla är inställda på katastrof. Om det händer, när det händer, måste vi ha en kultur i landets styre som vågar ta ansvar, som förstår att ansvaret kommer man inte undan. Innehar man makten, bär man också ansvaret. Det finns tillfällen då rutiner måste följas, men det finns tillfällen då rutiner inte får följas. Tillfällen då allt ställs på sin spets, när allt kastas omkull och nya premisser plötsligt råder. Om kulturen varit annorlunda på utrikesdepartementet när vägen kom i Sydostasien annandagen 2004 hade kanske mycket varit annorlunda för socialdemokratin i dag.

– Som sagt, avslutar Leijonborg, det blir ingen söndagsseglats.

ALEXANDRA ZETTERMAN

Mode: Saknar palestinasjalen framtid?

Hur kommer det se ut på catwalken i framtiden? Kommer Lotta, 25 år, bosatt i Borensberg gå omkring med snowjoggers som blivit haute couture? Liebling har intervjuat Lotta Ahlvar, vd på Svenska Moderådet och Lisa Pettersson som jobbar med mode på Damernas Värld. Läs om allt mellan ylesockor och smoking.

Vår- och sommarmodet som just nu packas upp i butikerna är gårdagens nyheter, i världens modemetropoler är modevisningarna för hösten 2005 redan över och på style.com har sedan flera veckor höstens mode exponerats för fashionistas över hela världen som redan ringt till sina favoritaffärer för att ställa sig på väntelistan för Chloés victorianska skjortor och Guccis syrénlila väskor. Men bakom kulisserna hörs de förr så ohotade makthavarna i modeindustrin dra irriterade suckar. Modeskapare, journalister och stylisten blir allt mer brädade av skådespelare, musikartister och rikemansungar som trendsättare.

– Vi märker att kändisar får stort inflytande över modet och det är egentligen ganska tråkigt, säger Lisa Pettersson som arbetar med mode på Damernas värld och DV mode.

Håller modeskaparna på att tappa sin makt?

– Ja lite grann. Modevärlden kanske inte påverkas så mycket av kändisar men gemene man gör nog det.

Men det finns andra vars maktställning i modevärlden verkar tämligen ohotad, det holländska trendoraklet Li Edelkoort ligger alltid långt fram i tiden.

– När man lyssnar på henne kanske man inte

förstår hur det där som hon pratar om skulle kunna bli något men sedan några år senare så plingar det till i huvudet när man ser en ny trend att det där pratade hon om för flera år sedan, berättar Lisa Pettersson.

Edelkoort berättar om sina analyser för alla som är beredda att lyssna och betala. Trendbibeln inför våren 2006 där hennes spådomar finns samlade kostar omkring 60 000 kronor.

Vad påverkar egentligen modevärlden, kan politik och det som händer i världen påverka modet?

– Vad som händer i världen formar hur kläderna ser ut. När det är mycket krig runt om i världen

Lukas Moodysson, svensk regissör, är en van bärare av palestinasjal.

”Jag har svårt att tro att mode skulle kunna lösa några politiska problem. Däremot kan ju modet vara ett sätt att visa ett ställningstagande, palestinasjalar till exempel.”

så kommer det kanske mera blommor och sädar, säger Lisa Pettersson.

Modevärlden kan också påverkas mycket konkret.

– Vid ett världskrig stiger priset på bomull och bomull är ju en väldigt viktig vara i modeindustrin, säger Lotta Ahlvar VD för Svenska Moderådet.

Kan mode påverka politik?

– Jag har svårt att tro att mode skulle kunna lösa några politiska problem. Däremot kan ju modet vara ett sätt att visa ett ställningstagande, palestinasjalar till exempel, säger Lotta Ahlvar.

Om man får se till stora strömningar, hur kommer modet att se ut de kommande tio åren?

– Jag har svårt att tro att modet skulle förändras radikalt. Om man ser till hur modet har utvecklats de senaste hundra åren så har det egentligen inte hänt sådär jättemycket, ett par byxor har fortfarande två ben, säger Lotta Ahlvar. Vi är inne i en väldigt nostalgisk fas just nu så jag tror att vi kommer in i en mer minimalistisk period, men det kommer hinna svänga några gånger under de närmsta tio åren.

Lisa Pettersson spår att vi kommer våga mer.

– Jag tror att vi kommer bli lite mer våghalsiga, vi märker redan nu att vi klär upp oss mer och använder mer accessoarer. Men det klassiska med att vi ser mörkare kläder och tweed på hösten och sädar lär nog inte försvinna.

Men det kommer fortfarande komma retro-vågor?

– Ja det kommer det, vi står på toppen av en just nu och efter den kommer mer minimalistiskt mode, säger Lotta Ahlvar.

CAROLINE LUNDSTRÖM

BRITNEY RASAR PIRATERNA MOT

Det har hettat till rejält kring piratkopieringen på internet. Lieblings Fredrik Rhodin har intervjuat Henrik Pontén, på Antipiratbyrån som är ordentligt bekymrad.

Du som läser den här texten har förmodligen massor av olagligt material på din dator. Du är inte redo att betala en spänn för Britney Spears senaste hit, som du inte vågar erkänna att du egentligen tycker om. I stället för att lägga dina surt förvärvade slantar i din lokala skivbutik loggar du helt enkelt upp på internet och laddar hem musiken. Kanske för du över den till din iPod. Medan du lyssnar på låten på väg till bussen har du inte en tanke på att du ganska snart kommer att begå ett lagbrott, om regeringen får som den vill.

Piratkopiering på internet, fildelning, har varit i hetluften den senaste tiden. Få har väl kunnat missa stormarna kring internetleverantören Bahnhof, och branschorganisationen Antipiratbyrån.

Den 10:e mars skruvades tonläget upp rejält när Bahnhofs personal möts av kronofogdemyndigheten på arbetsplatsen, redan innan morgonkaffet. Kronofogdemyndigheten stänger arbetsplatsen och jagar efter stora mängder upphovsrättsskyddat material. Bakom tillslaget står Bahnhofs trapphusgranne, Antipiratbyrån. Vi förmodar att grannsämjan kunde ha varit bättre när polisen slutligen stövlar in för att lägga beslag på piratservrar. Tillslaget ledde till att alla plötsligt ville prata om piratkopiering och fildelningens vara eller icke vara. Jens Nylander, grundare av Jens of Sweden, ett företag som säljer mp3-spelare kallade antipiratbyråns tillslag för "stasimetoder".

LIEBLING PRATAR MED EN AV Sveriges mest hatade män just nu. Henrik Pontén, jurist på Antipiratbyrån.

– Debatten har varit väldigt låg efter tillslaget. De värsta övertrampen kommer från etablerade aktörer som Jonas Birgersson och Jens Nylander. Där verkar det inte finnas några gränser alls, kanske är det inte så konstigt med tanke på att de båda har ett kommersiellt intresse av att ned- och uppladdning förekommer.

– Det är så att många parter har ett stort egenintresse av att sprida desinformation. Det finns ungdomar, ofta med tillhörighet långt ute på

Britney Spears med skivbolagen i spetsen går till attack mot piraterna och kräver lagstifning,.

Tycker du att det är okej att ladda ner musik och film på internet?

Dan Grossman, 36, jobbar i skivbutiken Recordnet. Lyssnar på hiphop.

– Nej. Om man använder det för att hålla sig uppdaterad och sen går ut och köper skivorna så är det okej.

När man var yngre lånade man ju polarens skiva och spelade av på kassettband. Men digitala filer är lika bra som skivan och då är det svårare. Man ska betala för det man använder. Annars funkade ingen bransch. Musikintresserade människor som jobbar i små skivbutiker har en annan inställning till piratkopiering än någon som säljer skivor på Åhléns.

Alva Rey, 16, studerande i Upplands Väsby. Musikalisk allätare.

– Jag laddar ner mycket musik. Och jag tycker att det är okej om man håller det inom måttliga gränser.

Det är synd att man inte kan sponsra artisterna. Jag tycker att det är lugnt ändå.

Vincent Beshiti, 19, studerande från Husby. Lyssnar mycket på hiphop.

– Jo, jag laddar ner musik och film. Senaste filmen är *The wash* med Snoop Dog och Eminem. Det är en

annan sak att gå och sno en skiva i en affär. På internet är det billigt och enkelt, man tar chansen.

Ayesha Quraishi, 23, musiker. Lyssnar nästan bara på folkmusik och gör egen hiphop.

– Lite gratis musik kan man ladda ner, om man går och köper den också. Synd

om musikkulturen slutar med någonting man bara laddar ner i stället för det här samlarintresset som fanns. Däremot tjänar vissa få artister och bolag miljoner, men samtidigt kan de göra lyxiga videor som vi skulle sakna om man drog ner på inkomsterna helt. Gör som jag, ladda ner dem som tjänar miljoner och köp våra inhemska artister, folkmusik och så vidare.

FREDRIK OF STOCKHOLM FULLMÄRTIGE

Alla brinner vi för liberalismen. Efter flygblad och insändare är det dags att ta makten. Folkpartiet Liberalerna ska vinna valet, men det krävs unga liberaler på viktiga poster.

Gör som Fredrik har gjort, gå med i Folkpartiet idag och var med och förnygra 2006.

”Det handlar delvis om en attitydfråga, men också om att skapa rätt verktyg för att bekämpa kopieringen. Sverige har varit ett laglöst land från första början.”

vänsterkanten, som vill göra det hela till en politisk fråga. Tidigare har de hållit sig till ett ganska personfixerat resonemang mot mig själv bland annat, vilket har börjat bli bättre. Det finns dom som tycker att informationen skall vara helt fri och oreglerad och som helt enkelt inte bryr sig om artisterna får betalt eller inte.

Antipiratbyrån har varit hårt ansatt efter att tillslaget mot Bahnhof blivit känt. Deras hemsida låg nere efter en organiserad attack, för att sedan därefter bli ”hackad”. En grupp lade ut vad som påstods vara mejlkonversationer mellan antipiratbyrån och mullvadar, infiltratörer som aktivt försöker komma åt större piratsajter och servrar. Någon har försökt att bryta sig in i Antipiratbyråns lokaler. Henrik Ponténs familj utsätts för trakasserier och själv får han ta emot hatbrev och dödshot.

– Det är klart att vi är impopulära. Jag är en av Sveriges mest hatade personer just nu, efter allt mediedrev och desinformation.

DESINFORMATION ELLER INTE. Klart är att ingenting är klart. Turerna efter tillslaget har varit många. Åsiktsmakeriet har inte känt några gränser när det gäller synen på Antipiratbyråns insats. Bahnhof själva har anklagat Antipiratbyrån för att bedriva ren brottsprovokation. I ett pressmeddelande från företagets VD Jon Karlung har man förklarat att de aktuella servrarna inte tillhörde Bahnhof, och att Antipiratbyrån själva har finansierat servrarna och fyllt dem till bristningsgränsen med upphovsrättsskyddat material, fritt fram för utdelning.

– Av någon anledning har vårt tillslag mot internetleverantören Bahnhof väckt oerhört starka känslor. Återigen finns massor av desinformation. Antipiratbyrån dementerar kraftigt påståenden om att vi skulle ha finansierat piratservrar och att vi har planterat bevis i form av upphovsrättsskyddat material. Däremot har vi använt oss av en infiltratör, kalla det mullvad om ni så vill. Piratservrar handlar om oerhört slutna kretsar, där det enda sättet att komma åt dem är med dessa arbetsmetoder. Det gäller att helt enkelt spela med.

– Det handlar delvis om en attitydfråga, men också om att skapa rätt verktyg för att bekämpa kopieringen. Sverige har varit ett laglöst land från första början. Ser man på USA är det ett mycket bättre samhälle i det avseendet. Upphovsrätten är stark, systemet fungerar mycket bättre och verktygen finns tillgängliga. Sverige har mest uppladdningar per capita, och det är upp till politikerna att våga stå emot. Centerpartiet har nyligen sagt nej till nya lagen, kanske skulle de resonera annorlunda om det gällde stulna julgranar.

Just nu är fildelningens framtid relativt osäker, och i ett juridiskt dunkel. Ingen verkar riktigt veta vad som gäller. Nyligen har de första åtalerna lagts mot vanliga fildelare. I Malmö åtalades tre personer, en utredning som åklagare till slut valde att lägga ned. Vad detta innebär är osäkert. Det kan innebära att IP-nummer, din dators egna unika adress på internet, kommer att omfattas av sekretesslagen eftersom straffet för att dela med sig av filer är alldeles för lågt. Detta innebär att det blir betydligt svårare för piratjägare att begära utdrag

Wilco gillar pirater. Efter att ha fått sparken från sitt skivbolag bestämde sig rockbandet för att lägga ut skivan på internet i stället. Med gott resultat.

från din bredbandsleverantör. Piratbyrån, inte att förväxla med den organisation som Henrik Pontén företräder, har basunerat ut att det är fritt fram att fildela i och med de nedlagda åtalen.

Piratbyråns Rasmus Fleischer, till vardags student på Södertörns högskola och skribent på tidningen Arbetaren, är mycket nöjd med utfallet.

– Fildelningsfrågan måste politiseras. Det handlar om en hel kultur i sig. Människor som använder sig av nätet tycker att informationen där ska vara fri, så även musik och film. Det är inget konstigt att människor vill dela med sig av musik till varandra, det har vi alltid gjort. Varför skulle det vara annorlunda på nätet?

PIRATBYRÅN DRIVS IDEELLT OCH arbetar för att piratkopiering av film, musik och mjukvara skall vara lagligt. Organisationen har en stor uppslutning bland nätanvändare och har enligt Rasmus Fleischer i dag någonstans mellan 35 000 och 40 000 medlemmar. Rasmus tycker att diskussionen är ganska märklig ifrån branschens sida.

– Upphovsrätt har aldrig trollat fram någon lön åt artister. Det är en myt att det skulle vara någon form av naturlag att artister kan leva på sin skivförsäljning. Det är rätt få som kan det, och egentligen gäller bara den tesen de sista 30 åren. Innan dess har musiker fått försörja sig på andra sätt, och det har gått alldeles utmärkt.

– Piratkopieringen har många fördelar. Det är viktigt att man inte generaliserar när man diskuterar kring piratkopiering, förutsättningarna för film-, musik- och mjukvarubranschen är olika. Vad det gäller mjukvara kan man se att många av de stora jättarna har fått sina positioner tack vare just piratkopiering. Photoshop skulle inte vara ett så utbrett förstahandsval om inte personer lärt sig programmet hemma först, ofta i ung ålder. Musiken fungerar till viss del likadant. Det finns massor av artister jag själv har upptäckt genom fildelning, ofta musik som inte ens finns i butik här i Sverige. Det ger förutsättningar för konsert-er och andra möjligheter för artister att kunna leva på sin musik. Fildelning är PR, helt enkelt.

Just nu pågår ett arbete inom riksdagspartierna för att ta ställning till det lagförslag som regeringen tillsammans med vänsterpartiet har arbetat fram. I korthet kommer lagen innebära att nedladdning av upphovsrättsskyddat material blir

olaglig, till skillnad från i dag då det är tillåtet att ladda ned, men inte att dela ut. Centerpartiet och kristdemokraterna har sagt nej till förslaget. Miljöpartiet går ytterligare ett steg och säger att all fildelning skall vara tillåten. Förslaget har väckt stor debatt, inte minst när justitieminister Thomas Bodström gick ut och lugnade massorna med att ”lagen inte är till för att jaga tonåringar”.

Rasmus Fleischer menar på att lagen saknar verklighetskontakt.

– Man måste utgå från hur det ser ut i dag. Piratebay har 1.8 miljoner nedladdningar, massor av människor tillhör den här kulturen. Ska man kriminalisera en herrans massa svenskar över en natt? Dessutom måste rättsväsendet göra prioriteringar, det är inte gratis att jaga fildelare. I Sverige har vi inte tid och råd att utreda misstankar om människor som har begått krigsförbrytelser, medan dessa går lösa, ska vi då lägga tid, pengar och kraft på att jaga enskilda fildelare bara för att kunna statuera lite exempel ?

MED INTERNET OCH BREDBAND menar Rasmus Fleischer att människor har fått ett nytt sätt att förhålla sig till musik. Man laddar hem och lyssnar på musik, är den bra delar man med sig av den till vänner och bekanta. Förutsättningarna har förändrats så pass radikalt att människor har börjat vänja sig vid att musiken är gratis.

– Det råder en total schizofren kapitalism på området. Ena stunden tillverkar man brännare och musikspelare, nästa stund vill man jaga fildelare. Hur många har råd att fylla sin 40 Gigabytes Ipod med musik? Det handlar om löjliga summor för att kunna ta del av vår kulturella samtid. Det gäller att ta avstamp i verkligheten, hur det ser ut idag helt enkelt. Det gäller att inse att piratkopieringen inte kommer att stanna av. Låt gärna diskussionen handla om de ekonomiska villkoren för musiken, inte om försäljning av kopior.

Inom kort kommer det att stå klart huruvida den nya lagen kommer att gå igenom eller inte. Henrik Pontén på antipiratbyrån menar att den närmaste framtiden är totalt avgörande.

– Vad det handlar om just nu är om man tycker att det är helt okej med fildelning eller inte, om vi ska ha en upphovsrätt eller inte. Vi hoppas att det kommer att finnas en stark upphovsrätt i framtiden, och att den även gäller på nätet.

Arbete, bostad, centrum, ABC, var parollen när det gamla Lort-Sverige skulle städas ut och de nya förstäderna byggas för att rymma 1950-talets nya storstadsmänniska. Sen kom miljon-programmen, standardiserat, städat, sterilt. Sen kom segregationen. Drömmen om de nya städerna andades plötsligt något mardrömslikt. Arbete blev a-kassa, bostad blev skokartonger och centrum blev periferi. Hopplösheten tog sig uttryck i kriminalitet och samhällsförakt, men också i breakdance, rhymes och beats.

Lieblings **Aaron Israelson** har träffat **Ayesha**.

GHETTO-PRINSESSAN

Hässelby gård är Ken Ring-land. Här i Stockholms västra ABC-förorter, liksom i miljon-programmens betongghetton runt om i landet, föddes den svenska hiphopen. När lejonhanen Ken drog sig tillbaka för att slicka såren efter att offentligt ha luftat våldtäktsfantasier om prinsessan Madeleine uppstod ett tomrum i hiphopsvängen som knappast kunde fyllas av medelklassrapparen Petter och Södermalmsfortisarna i Fattaru. Men på Hässelbysavannen har nu en lejoninna greppat micken och pinkat revir. Hennes namn är Ayesha. Filmaren Mia Engberg som för några år sen gjorde succé med lesbisk erotik i *Selma och Sofie* har gjort en dokumentär om sin barndoms förort. *Hässelby 165* tar inte sikte på tunga kriminella utan på vanliga kidz. En av dem är Ayesha Quraishi, 23 år gammal och redan en fixstjärna på hiphophimlen. Dessutom gjorde hon ett otippat inlägg i Melodifestivalen och skapade rubriker när hon brottades ner av vakter utanför inestället Berns i Stockholm. På Liebling var vi inte sena att boka en date ute i betongdjungeln. Lejoninnan ryter i mungipan när vi frågar om livet i förorten.

– Inte för att jag vill känna mig speciell, men jag kan inte relatera till allas kamp här. Jag kan förstå den och jämföra den med vad jag sett i andra länder. Jag kan förstå smärtan, men jag personligen står i en annan slags kamp. Jag tror redan på mig själv, många har inte ens kommit till det stadiet. De tror att det är kört för att de bor i Hässelby. Och det är därför jag kallar mig ghettoprinsessa. Var du än är så är du en prinsessa eller prins. Du är lika viktig. Folk är definitivt lite bortskämda här. I andra länder orsakas smärtan av djup fattigdom.

GHETTOPRINSESSAN ÄR FAKTISKT av äkta kunglig börd. Hennes morfar är kung i Botswana och det lilla kungadömet har precis infört kvinnlig tronföljd. Ayesha ställer sig inte helt avvisande till att en dag bli afrikansk drottning. Men hon har säger sig ha svårt för makt.

– När jag får makt, då ger jag den ifrån mig på en gång. Jag är inte bekväm med makt.

Men nog är det här en prinsessa med makten i sin hand. Efter överfallet utanför Berns salonger ställde Ayesha till med ett sånt liv att till och med ägargruppen med självaste Marcus Wallenberg i spetsen fick kalla fötter. På Grammisgalan använde hon sin talartid till att propagera mot

väktarvåld och ”outa” vakterna som misshandlat henne och brorsan. Vakterna stängdes av samma dag. Men Ayesha gav sig inte. Nu driver hon en kampanj mot väktarvåldet och låter alla okända människor som drabbats komma till tals. De som fått huvudet inkört i skyltfönster, misshandlats i tunnelbanan eller utanför krogar – av dem vars jobb är att bekämpa våldet.

AYESHA VISAR OSS RUNT I HÄSSELBY. Här har kommunen fixat värdelösa konstverk för miljoner som borde ha gått till en fritidsgård för ungdomarna, här har hon varit på fest hos en hel koloni gömda flyktingar, här badade hon med Ken om somrarna.

Jorå, det var Ken Ring som upptäckte Ayesha, då blott tolv år gammal. Ayesha försökte förgäves hjälpa Big Fred att fläta rastaknutar i håret när Ken dök upp. De äldre grabbarna ville veta vad hon skrev i sin lilla Filofax. Hon ville först inte visa, men gav till sist med sig. Ken blev sjukt imponerad av den poetiska engelskan och tyckte att hon borde rappa. Och på den vägen är det.

Du är med dina rötter i Botswana, Indien och Sverige verkligen ett barn av globaliseringen. Hur har det påverkat ditt artistiska uttryck?

– Jag använder mig av indiska toner jättemycket när jag rappar. Den enda musikskola jag har gått i ligger i Havamahal i Indien. När man lär sig exempelvis danssteg så uttrycker man dem i ord; ta-ta-ton-ton-digida-digida-tei. Det använder jag mig mycket av och det sättet att lära sig musik.

AYESHA DRIBBLAR FEM ...

[Chai-té/Cheesecake](#)
[Hässelby gård/Berzeeli park \(här ligger Berns salonger\).](#)
[Ken Ring/Prinsessan Madeleine](#)
[Schlager eller Dancehall X](#)
[Coca-Cola/Stenkastarvänster](#)
[Weed/Blingbling](#)
Kommentar: Ey, vad är det här för tidning?

TILL DIG SOM VILL SATSA PÅ MUSIK:

1: Ge aldrig upp.
2: Håll dig till din vision. No matter what.
3: Var inte rädd att kompromissa ibland för att ta dig fram. Folk jobbar olika, häng med och respektera.

Din musik är en väldigt personlig mix av hiphop, ragga, dancehall, elektronika, afrikanska rytmer. Vilka är dina stora influenser och inspirationskällor?

– Mycket folkmusik. Det är det jag lyssnar på. Jag har inte köpt en ny hiphopskiva sen typ Smith&Wesson. Också riktigt gammal hiphop och Harry Belafonte. Han får mig att leka med min musik, att använda humor.

Dina låtar handlar om både politik och kärlek. Killar, party och allvar. Vilket betyder mest för dig?

– Nu ska jag vara riktigt ärlig alltså. Det är politiken som jag i slutet av dan tänker på. När jag ligger själv i sängen så saknar jag självklart min kille och känner mig ensam, men min sista tanke innan jag somnar är alltid: Hur blir det nu med rättvisan? Det är den jag är gift med, den kampen som dominerar. Men självklart så tror inte jag på ett liv utan kärlek, utan att umgås och ha roligt. De människor som verkligen vill nånting och kämpar för nåt bra, varför ska de uppoffra allt gott? Varför ska det vara så? De borde få leva ett gott liv, de ska inte uppoffra allt. Jag vill gärna uppoffra allt, men det blir osunt på något sätt. Man får ingen distans och så kanske man anklagar andra för att inte vara så engagerade istället för att förstå att livet är rätt mycket att bara leva.

När du var 19 år gammal träffade du Botswanas president och förklarade för honom att du ville genomföra en revolution som pågår varje dag. Vad menade du då?

– Då menade jag att man ska säga ifrån på plats, alltid. Man behöver inte vänta på demonstrationer för mänskliga rättigheter för att då uttrycka sin åsikt. Om din chef är dum mot dig eller förtrycker dig på något sätt måste du säga det till honom då. När din mamma säger till dig att ”nä, men den mannen ska du väl inte vara med, du ska vara med en rikare man”, då måste du säga till på en gång. Stoppa allt som man är emot på plats och vänta inte på den stora revolutionen för den kanske aldrig kommer. Det är bättre att ligga på varje dag.

AYESHAS PAPPA VAR BISTÅNDSARBETARE på SIDA och när hon var liten och växte upp i Afrika hängde hon hela tiden med pappa i jobbet. Åtta år gammal startade hon en förening som hette Samla

Intervjun fortsätter på nästa sida...

Skivbolagsdirektör, artist och revolutionär. ”Men jag gör många andra grejer också”, säger Ayesha.

FOTO: DANIELA AUERBACH

Pengar, SP, och skrev en bok om tillgången till rent vatten. Hon skrev också att hon ville samla in pengar genom musik. I dag är det precis vad hon gör.

– När man växer upp i olika länder ser man både problemen och lösningarna. Det största problemet i dag är mentaliteten i Afrika. De har berövats sin mentalitet. Parallellt med de här ”colonial misfits”, som jag brukar kalla dem, finns också unga rebeller som är medvetna om sitt afrikanska ursprung och vill bli någonting. Men sen finns också en hel generation som tycker att vi ska bli precis som Europa. De växer upp med att de ska se så vita ut så möjligt för då kommer man längre, ju rakare hår du har och ju mer engelska du kan, ju mer europeiska kläder du har desto bättre. Det är därför jag sjunger mycket om Afrika, för att få tillbaka stoltheten över var man kommer ifrån. Det är helt okej att vara svart.

Du har blivit något av en symbol för den nya svenska hiphopvågen som produceras mer ideellt och underground, på mindre skivbolag. Och den ligger rätt långt från den kommersiella mainstreamhiphop som sköljde över Sverige för några år sen. Hur tycker du att den svenska musikscenen har förändrats sen Petter & Co?

– Det som har hänt är att hiphopen har vågat ta nya steg. Den är inte så amerikaniserad. Jag tänker på Embee, han som har gjort den här hiphopskivan med massa coola gäster på, bland andra José Gonzáles. Han klassas inte som just hiphop. Hiphopen har vågat sprida sig och göra något nytt. Timbuktu är ju där och använder alla slags influenser som gör det helt underbart. Resultatet är mer personlig svensk hiphop.

Du ger ut din musik på eget skivbolag. Men jag läste någonstans att du inte vill kalla dig ”independent” medan andra artister samlar

på sig etiketter som nördar samlar frimärken. Jag kan uppleva att det inom branschen finns en lite bajsnyddig inställning till den här typen av begrepp och fraser som ”att göra sin egen grej”. Vad tror du att det beror på?

– Jag har märkt att jag själv samlar på mig titlar, vilket är jävligt oproffsigt egentligen. Jag kan berätta att jag gör allting själv: ”I går var jag fem personer, fem olika grejer.” Och sen bara, men vad fan sa jag det för? Det låter jättedåligt. Som efter Melodifestivalen, då var jag turnéledare, jag var skivbolaget, jag var förlaget, jag var artist, jag var upphovskvinnan. Om man kämpar väldigt hårt vill man visa allt arbete som ligger bakom så att folk inte tror att det är lätt. Men samtidigt vill man framstå som att man har allting under kontroll. Och då vill man bort från alla de här etiketterna och bara vara en sak.

Vill du kalla dig skivbolagsdirektör?

– Definitivt. Egentligen för att visa att det är så det fungerar. Skivbolagsdirektör, artist och revolutionär. De tre kan jag hålla mig till fast jag gör många andra grejer också.

Det snackas ju ganska mycket om klimatet för entreprenörer i Sverige, det är svårt att starta och driva småföretag. Samtidigt är ju ofta det egna företaget invandrarens bästa kompis på arbetsmarknaden. Hur ser du på att vara egenföretagare?

– Det är mycket mer som kan göras. Jag har mycket idéer om hur man kan främja entreprenörer. Men det är ändå relativt enkelt skulle jag vilja säga. Om du ska starta upp så ringer du PRV (Patent- och registreringsverket, reds anm) och får registrera ett företag som kostar 800 kronor. Hur lätt som helst. Den svårare biten är med skatterna. Det är det som avskräcker många människor. Man ska betala moms i förväg. Men det

finns vägar runt det som de borde upplysa mer om. Första året kan man slippa moms och som artist kan du också vara momsfri. Det är svårt att hitta runt i början. PRV funkar jättebra. Det är skattemyndigheten som är lite svårare.

En av dina låtar heter Freedom fighter.

Och det knyter an till en lång tradition inom reggaen. Vad betyder frihet för dig?

– Jag måste ta mig den rollen där jag säger att jag har min frihet nu och jag är inte den här invandraren som måste jobba dubbelt så hårt för att få gehör. Lite den inställningen, när jag lägger mig själv på samma nivå som alla andra då får jag frihet. Men om jag fortsätter tänka att jag måste jobba dubbelt så hårt, jag måste göra det här dubbelt så bra då har man fortfarande en stämpel på sig själv. Självklart kan det vara en del av verkligheten att man måste göra så. Men det är ingenting man kan ha i huvudet, nu gjorde jag inte tillräckligt bra för jag är svart. Friheten ger jag till mig själv.

Hur ställer du dig som ung tjej i en väldigt grabbig miljö till feminismen?

– Jag har startat nåt nytt som jag kallar ”femanism”. Mycket mer killar måste det vara. Vi måste bjuda in killar till allting vi gör, jag hatar när det bara är tjejer på feministmöten. Det är killarna vi ska influera. Bröderna, farsorna. Så jag är ”femantist”. Jag tycker att det är jobbigt åt båda hållen. Männens förtryck är jättejobbigt och kvinnornas feminism är en ruta de sätter in sig själva i. De får inte vara tjejer längre, man ska bara vara feminist. Vad händer med tjejen i dig? Vad händer med kroppen jag är född med? Man försöker dölja den på ett sätt.

Du deltog lite otippat tillsammans med soul-sångerskan Sona under duonamnet Kwanzaa i Melodifestivalen. Vad gör en av Sveriges bästa MC:s i ett visa pattarna-spektakel?

– Jag valde en av de svåraste låtar jag har. Ingen catchig refräng. Det var för att bevisa någonting. Dels att hiphopen inte ska vara inom ramar. Det är för lite frihet där. Men också för att ta in en helt otippad låt. Jag hade lätt kunnat använda hela min utstrålning och gjort värsta schlagerdängan. Det var för att bevisa lite olika saker. Sen var det kul att vara med om nåt så svenskt. Nu har jag gjort allting i Sverige. Men det var så jävla tråkigt faktiskt, det var inte alls rätt energi. I slutändan blev det bara en erfarenhet, men min utgångspunkt var att jag inte ska anpassa mig ett skit och bara visa vad som händer i Sveriges musikhörn.

Bara några dagar innan du skulle göra entré som schlagerdrottning blev du nerbrottad av vakter utanför krogen Berns i Stockholm. Vad hände?

– Jag var där med familjen och när vakterna inte ville släppa in alla oss så sa vi okej då skiter vi i det. Men jag tyckte att det var så kul, varje vecka blir jag inbjuden till Berns så jag sa att jag har värsta korten hemma och när jag väl kommer hit så vill ni inte släppa in mig. När vi var på väg därifrån och min brorsa slänger sin biljett på marken vid entrén kommer en vakt ut genom dörren och börjar mata min brorsa med slag i ansiktet. Min mamma försöker gå emellan och får också ta emot några slag. Och då får jag känslan av att min bror kommer dö. Det är den värsta känslan man kan ha. Vakterna håller i en och man kan inte göra någonting. Han har handklovar på sig och kan inte röra sig och blir sparkad i huvudet. Sen tog de in honom på ett rum och där säger de till honom när han hostar: ”Spyr du här så slår vi in pannbenet på dig.” Sen drar de av honom kläderna och försöker kväva honom med dem som toppen på isberget. De saknar respekt och de lever i en våldskultur. Jag tycker synd om dem. Jag såg en dokumentär från Los Angeles där de hade en trevlig tjej på uteställen som gick runt och sa ”tyvärr, nu är det fullt här”, inget anabolamoner.

Hur ser din att-göra-lista ut om du får vara statsminister i 24 timmar?

– Jag skulle bilda en regering av människor med mycket erfarenhet från livet, jordnära, kreativa men med en politisk övertygelse. Filmaren Mia Engberg, Zani Adami från tidningen Gringo. Jag skulle satsa på de yngre, med hjälp av de äldres erfarenhet. Sen skulle jag ändra på skolan, i historieundervisningen behövs många fler kvinnliga förebilder och prov på vad Gandhi gjorde snarare än Alexander den store.

LIEBLING SÖKER MEDARBETARE

"Min eld är den största i landet" –*August Strindberg*

Brinner också du för ord, bild och liberalism? Liebling söker dig som vill ägna all din lediga tid åt research, omvärldsbevakning, trendanalyser och inte minst åt att skriva briljanta texter för Sveriges vassaste samhällsmagasin för hippa kidz mellan 13 och 99 år.

För Liebling jobbar man inte gratis. För att få skriva för oss måste du pantsätta din själ. Vi vill att du investerar enormt mycket fritid, begåvning och engagemang i oss. Det är vårt framgångsrecept som liten, ideell blaska utan nämnvärda resurser. Du investerar din tid och din eld i oss och vi investerar vår samlade kunskap, vår skoningslösa feedback och vår dyrbara trycksvärta i dig. Vi kan inte lova dig guld och gröna skogar, men vi kan lova dig en plattform med vars hjälp du kan nå ut till landets stora tidningsredaktioner, ledande opinionsbildare, vanliga skolungdomar och politiker.

Vill du också vara med och skriva i Liebling? Hör av dig till oss på liebling@liberal.se eller på 08-410 24 239. Vi vill ha en ansökan med arbetsprover och ett personligt brev om dig själv och om varför just du ska vara med på tåget senast den 1 juni 2005. Vi söker såväl nya redaktionsmedlemmar som frilansande skribenter.

Välkommen ombord.

Liebling är ett samhällsmagasin för ungdomar som kommer ut fyra gånger per år.

Dom som sett filmen Fight Club kommer säkert ihåg reglerna. Never talk about Fight Club. Känns det igen? Fight Club, vanliga män som slår. Vanliga män ingen skulle misstänka för att göra en fluga förnär. Vanliga män som slår sina flickvänner. Vanliga män som ingen pratar om. Välkomna till Fight Club Sverige.
Text: Johnny Foglander. Illustration: Karl Johnsson

VÄLKOMMEN TILL FIGHT- CLUB SVERIGE

Under våren kommer Liberala ungdomsförbundet driva en kampanj just med namnet **Fight Club Sverige**. Nästan varannan kvinna, 46 procent, har utsatts för våld av någon man efter sin 15-årsdag. Var fjärde homo- eller bisexuell person i Sverige har utsatts för våld eller hot om våld, de siffrorna ökar. Vill du läsa mer om kampanjen, gå in på www.luf.se

FAKTA

- 56 procent av alla kvinnor har trakasserats sexuellt.
- 67 procent av Sveriges kvinnor mellan 18 och 64 år har utsatts för våld och/eller trakasserats sexuellt av en man efter sin 15-årsdag.
- De anmälda brotten med homofobiska motiv har ökat med 70 procent sedan år 2000.
- Hatbrotten mot homo- bi- och transsexuella har ökat med 100 procent sedan år 1996.

Det är dags att bryta regeln och prata om våldet som bara ökar. Fight Club Sverige måste bort. Liberala ungdomsförbundet kommer vara ute på skolor nära dig. Fråga oss vad vi vill göra för att detta ska bli verklighet.

LIBERALA UNGDOMSFÖRBUNDET TAR UPP KAMPEN MOT VÅLDET:

- Sveriges kvinnor och homo- bi- transpersoner behöver fler och mer välutbildade poliser.
- Polisen måste utbildas i hatbrott, toleransfrågor och jämställdhet.
- Varje polismästardistrikt ska ha en familjebrottsenhet som med specialistkompetens kan ta sig an våld inom hemmets väggar.
- Utsatta kvinnor samt homo- bi- och transpersoner måste få bättre skydd av samhället.
- Överfallsalarm, hårdare kontroll av gärningsmän med besöksförbud och livaktsskydd är några åtgärder.
- Samhället måste mobilisera mot våldet med vuxna såväl som unga nattvandrare på stan.
- Hatbrott och kvinnofridsbrott måste prioriteras tydligare i lagstiftningen.

FIGHT CLUB SVERIGE

- Nästan varannan kvinna, 46 procent, har utsatts för våld av någon man efter 15-årsdagen.
 - 56 procent av alla kvinnor har trakasserats sexuellt.
 - Var fjärde kvinna, 25 procent, har efter sin 15-årsdag upplevt fysiskt våld från någon man.
 - Nästan var fjärde kvinna mellan 18 och 24 år, 22 procent, har utsatts för våld under det senaste året.
 - Sammanlagt 67 procent av Sveriges kvinnor mellan 18 och 64 år har utsatts för våld av en man efter sin 15-årsdag och/eller trakasserats sexuellt.
- Källa: Brottsförebyggande rådet.

Var fjärde homo- eller bisexuell person i Sverige har utsatts för våld eller hot om våld. För närvarande finns inga tecken på att utsattheten minskat sedan rapporten kom. Snarare har våldet mot homosexuella ökat, enligt en rapport från Brottsförebyggande rådet 2002. Källa: Forskningsrapporten hatbrott 1999

Hatbrott är brott med främlingsfientliga, rasistiska och homofobiska motiv. År 2003 anmäldes enligt Säkerhetspolisen omkring 330 hatbrott med homofobiska motiv. De anmälda brotten med homofobiska motiv har ökat med omkring 70 procent sedan år 2000. Benägenheten att anmäla hatbrott är dock låg och mörkertalet är därför stort. Den kraftiga ökningen innebär alltså inte nödvändigtvis en faktisk ökning av brottsligheten. Eftersom det dels är ett stort mörkertal, dels anmäls få brott kan en ökad anmälningsbenägenhet och förbättrade anmälningsrutiner få stora konsekvenser i statistiken. Det finns dock uppgifter som tyder på att även den faktiska brottsligheten har ökat. Enligt en studie av Eva Tiby, vid Kriminologiska institutionen, Stockholms universitet, har hatbrotten mot homo-, bi- och transsexuella personer fördubblats sedan år 1996. Uppgifterna är baserade på en så kallad offerundersökning bland RFSL:s medlemmar år 2004 och jämförda med resultaten från en liknande undersökning år 1996.

Varför är ni så vänster?

Som individualist tar det emot att peka på folkgrupper. Men i detta fall känns det påkallat. Allt för många av er som, liksom jag, tillhör en eller fem minoritetsgrupper, envisas med att välja bort den individuella frihet som vi slåss för, för att ge era sympatier till kollektiva lösningar. För mig känns det främmande att det ens finns begrepp som veggovänstern, rödvinsfeminister och anarkafator.

I en kollektivistisk samhällsstruktur kollar man förvisso på vilka behov som finns hos medborgarna, men vems behov utgår man ifrån då? De flestas intresse vinner alltid majoritet.

Bestämmer staten att det ska finnas en nattklubb, blir den troligen en heteroklubb. Bestämmer staten att det ska finnas en restaurang blir den troligen inte vegansk. Bestämmer staten att det ska finnas underkläder blir det troligen trosor och kalsonger, och inte boxers för män utan balle eller BH-ar för kvinnor utan tits.

Att alla är lika innebär att man utgår ifrån medelssvensson och därmed blundar för de olikheter som vi alla bär på. Ovanpå detta byggs sedan strukturer som feminism där man också antar att alla brudar är likadana och behöver samma kvotering, är svagare av naturen, vill sitta i bolagsstyrelser och så vidare.

Nej, nu ska Schyman göra underverk. Först ska det bli kvotering där alla brudars intelligens undermineras eftersom de sitter på högt uppsatta poster på nåder. Sedan ska det bli gratis bindor till alla menande och utvecklingen av bindor stannar upp eftersom de inte behöver tävla med varandra för att sälja till staten. Snart sitter vi alla på klumpar av bomull å la spädbarnsblöjor eftersom det är billigast att tillverka – och därför lönsammast för producenterna.

Att ens ha en undersökning om hur många kvinnor och män som finns i riksdagen är bisarrt. Alla har lika möjlighet att få röster, och vem ska rösta på mig på grund av vad jag har mellan benen? För alla som inte vill fortplanta sig med mig borde det vara fullkomligt oväsentligt.

Det var normen som skapade både patriarkat och feminism. Så när ska vi börja hugga ner den riktiga fienden och sluta lägga plåster på sårén?

När kollektivet bestämmer om vad som ska finnas behöver man en genomsnittsperson att utgå ifrån. Medelssvensson blir norm, och Deepti, 18 år och flata, får gå i alldes för stora skor.

Ett kvinnoparti cementerar de könsstrukturer man vill motverka. Kvinnor fortsätter att ses som offer och de som klagat ska kvoterat in både här och där. Men det är ju kollektivism och socialism som försatt oss i tvåkönsmodellen från första början.

Planekonomin är negativ för de traditionella kvinnoyrkena. De nedprioriteras budget- och lönemässigt då det inte finns någon press på arbetsgivaren, staten, att förbättra när konkurrens saknas. I en planekonomi finns inget alternativ för dem som jobbar inom vården. På en fri marknad tjänar aktörerna för våra frågor, klubbar, kläder och matvaror på att vi efterfrågar en bättre värld.

Arawn Repka är en av få nyliberala krafter inom homolobbyn. Hen har fler definitioner av sin könsidentitet, sitt könsuttryck, sin sexuella läggning och sina samlevnadspreferenser än vad som ryms i en presentation. Hens motto är "Be yourself, everyone else is already taken".

Lågavlönad
väntar på
lägre skatt.

OLA SVEDIN KOMMENTERAR:

Otaxsamt tutande för lägre skatt

"Vad skådas i Öster? Se! Hoppets ljus tänds på framtidens fyrbåkar. Förtryckets bojar brytes, proletariatet befrias från fogdens makt och människorna frodas av eget leverne utan bitter eftersmak av totalitarismens skitiga lackstövel."

FLAT-TAX-REVOLUTIONEN ÄR i full rulle. I Östeuropa i vart fall. Länder såsom Ryssland, Estland, Lettland, Slovakien och Georgien har börjat anamma ett radikalt slopande av progressivitet i skattesystemet, vilket anses uppmuntra arbete, sparande, hederlighet och tillväxt/produktivitet. Rumäniens flat-tax-rate på 16 procent på personinkomster och företagsvinster torde kunna ge mången liberal ekonom en våt fläck i byxan.

I Sverige går utvecklingen åt det rakt motsatta. Socialdemokraterna lovar höjd inkomstskatt och moms – ett slag i ansiktet på lågavlönade. Borgerlighetens gyllene läge att kontra med skattesänkningar skjuts snabbt ner av folkpartiets nya modesta skattestopp och moderaternas totala skatteretirering.

Borgerligheten har fastnat i etablissemangets språkliga konventioner och maktens kodifierade språk till väljarna till den grad att allt man vågar knysa om är trygghet och värdet av ett festsjuntet folkhem.

KAN UNGA LIBERALER RUCKA upp denna pigmentlösa politiska scen, denna (Per-)albinism i politiken? Trots att Sverige är ett socialt fritt land men rigoröst ekonomiskt reglerat så tenderar Liberala ungdomsförbundet ändå få media på "profilfrågor" som skönhetshets i samband med Lucia, skolbaler där homosexuella inte får dansa med varandra och hockeyprotektionism.

Kan man bryta upp folkhemmets mentalförtryckande konsensus i skattedebatten? Räcker ungmöderaternas uppmaningar om att tuta för lägre skatt på skatteinlämningsdagen för att omdefiniera idéklimatet?

För Liberala ungdomsförbundet handlar det om att man vill uppfattas som ett muf-light, halv-sossar eller en perfekt kombination av emfatiskt propagerande för solidaritet och skattesänkningar.

Den avgörande frågan för ett lågskatte-Sverige är dock om svenskens skatterevolt någonsin kommer ta sig större yttringar än ett masochistiskt och småbusigt tutande den andra maj.

Blicka in i framtiden

Datorer och robotar med eget liv, udda matförsörjning och obehagliga sanningar i rymden. Den ljusnande framtiden är inte alltid vår – åtminstone inte på film.

Joakim Larsson listar de bästa framtidsfilmerna.

2001 – ett rymdäventyr

Människans utveckling från ingenting till bortom det oändliga skildras i tre delar av den allra störste, Stanley Kubrick. Apornas kamp om heravälde och upptäckten av redskap och vapen – människans första steg – inleder filmen, som fortsätter med astronauternas panik när datorn HAL plötsligt börjar bete sig underligt. I den sista delen tas framtidsvisionen ännu ett steg längre, och utrymmet för tolkning blir stort. 1968 års rymdäventyr räknas till filmhistoriens allra största och är lika aktuell i dag som någonsin.

Solaris

Psykologen Kris Kelvin blir utsänd för att studera Solaris: en planet eller möjligen en jättelik organism bestående av plasma. Rapporterna från besättningen har varit yrande och hallucinationsliknande, och Kelvin skickas dit för att undersöka forskarnas mentala hälsa. Den ryske mästaren Andrej Tarkovskij går långsamt och med känsloladdad estetik igenom mysteriet från 1972, som tar sitt språng i att Kelvin några dagar efter ankomsten till Solaris vaknar bredvid sin fru Harey, som borde ligga död och begravd sedan 15 år.

Blade Runner

Bladerunners Deckard får i uppdrag att eliminera fem artificiella människor – replikanter – i ett skitigt cyberpunks-Los Angeles år 2019. Deckard spelas av en butter Harrison Ford som känslolokalt avrättar ett flertal robotar innan han

börjar begrunda vad som gör en människa till en människa. Snart försöker han hantera replikanternas nyutvecklade känslor lika mycket som sina egna, i Ridley Scotts snygga, regniga och dystra framtidsvision från 1982.

Terminator 2

James Camerons actionladdade domedagsfilm – året är 1991 och John Connor bearbetar sviterna av sin förmodat mentalsjuka mammas institutionalisering. I framtiden rasar ett krig mellan människor och maskiner, och maskinerna tar till drastiska metoder för att vinna: en terminator skickas tillbaka i tiden för att ta kål på den nu 13-åriga John Connor, som en dag ska bli människornas motståndsledare. Människorna kontrar med en biffig Arnold Schwarzenegger, perfekt i rollen som stel maskin. Nydanande och dyraste filmen någonsin i början av 90-talet. Filosofiskt, snyggt och spännande.

Delikatessen

I ett nästan sönderfallet hus bor en rad märkliga hyresgäster. Längst ner ligger den lilla köttbutik-tiken Delikatessen, som trots den karga vardagen i det post-apokalyptiska samhället alltid tycks ha kött åt sina kunder. Den nyanställda vaktmästaren Louison får lära sig att undvika köttxor den hårda vägen – samtidigt som han så sakteliga blir kär i Julie, halvblind och kärlekskrank dotter till butiksägaren – i Jean-Pierre Jeunets gulbruna och stämningsfulla komedi från 1991.

LIEBLING
GILLAR

FILM

Million Dollar Baby

Clint Eastwoods nya rulle med Hilary Swank, Morgan Freeman och Clinton själv i huvudrollerna. Med förtrollad realism berättar filmen om boxaren Maggies (Hilary Swank) kamp för att gå en mästerskapsmatch fast hon är för gammal. Clinton är briljant i rollen som hennes kallhamrat mjuke tränare.

TEVESPEL

Narc

Xboxspelet om narkotikapoliser som bekämpar langare med ena handen och snortar kola med den andra upprör läkarkåren. Liebling tycker att det är en alldeles lysande idé att stilla sin nyfikenhet i den virtuella världen. Knarkträsket blir aldrig lika glamoröst på riktigt.

TEVE

Oz

För femtioelfte gången på raken repriserar Z-TV den utsökta kåkfararsåpan *Oz*. För alla oss som gång på gång missat sista avsnittet känns det angeläget. För er som missat alla avsnitt finns bara en utväg: Ställ om ditt liv och bli en nattuggla, detta stycke modern tevehistoria kan du inte gå miste om.

MUSIK

So Hot Right Now The Similou

Discon svänger och har hälsan i behåll. Gör dig redo att skaka dina lurviga som du aldrig skakat förr ty Dizzy Crane och Jessie Nectar har slagit an en vital nerv i spontandansens moderskepp. Bomba Valborg med låten *All this Love* och ingen kommer kunna stå still.

Ingen som med jämna mellanrum zappar förbi den svenska statstelevisionens två kanaler kan ha undgått trailern som berättar om hur det fria ordet kvävs i Putins Ryssland och hur bra vi har det i Sverige. Liebling bad Jacob Samuelsson, journalist verksam vid Radio Rysslands Röst i Moskva, berätta om en reporters vardag i den ryska björnens skugga.

Censurradio i öst

DET SPRAKAR I MIKROFONEN och en lampa börjar lysa matt. På andra sidan om det tjocka glasfönstret viftar en gråhårig man med armarna:

– Davaj! Kör!

Jag ser hur de gamla magnetbandspelarna bredvid mannen på andra sidan studion rullar igång och jag börjar läsa:

– Detta är Radio Rysslands Röst...

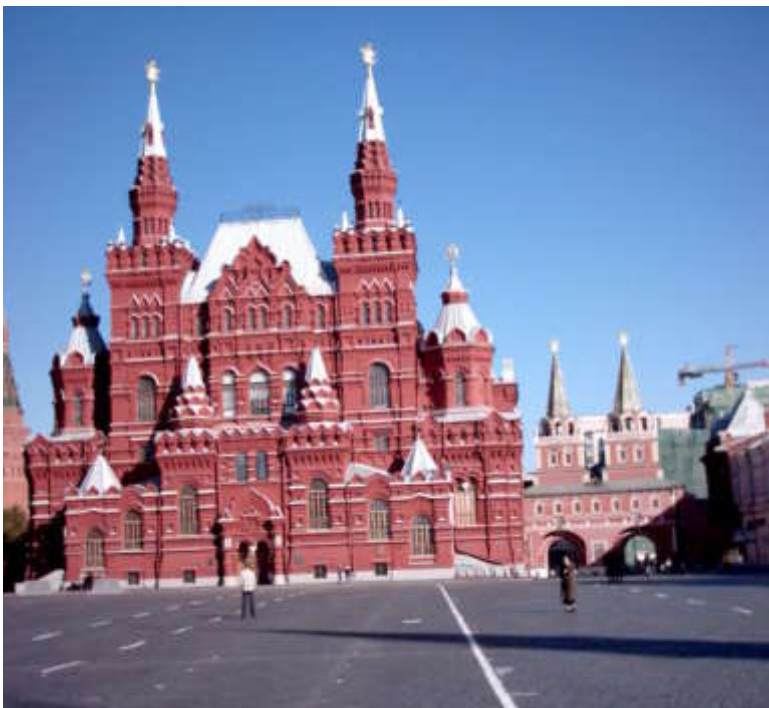
Radio Rysslands Röst, eller Moskvaradion, som den tidigare hette, började sända till utlandet 1929. Några år senare började man sända till Sverige och i dag sänder radion på 32 olika språk till mer än 160 länder i världen.

På sjätte våningen i det enorma radiohuset ligger skandinaviska redaktionen. Där sitter vi sex, sju personer i samma rum och det ligger ett ständigt sorl i luften, ackompanjerat av skrivarnas brummande, tangentbordssmatter och puttrandet från tekokaren. Min arbetsdag börjar vid tvåtiden då jag tar mig an dagens skörd av reportage och nyhetstelegram på ryska. Under ihärdigt tedrickande översätter jag sedan materialet till svenska. Framåt halv sju bär det av till studion för inspelning.

MEN VAD BESTÅR DÅ programmet av? Propaganda och vodikareklam? Inte riktigt. Sändningen påbörjas med nyhetsinslag, där det mesta av materialet är hämtat från nyhetsbyråer som ITAR-TASS och Interfax. Sedan följer programpunkten *I Ryssland och i omvärlden* där det ges längre reportage om enskilda händelser och kommentarer av radions krönikörer. Sist i programmet sänds kultur- och sportnyheter, ofta av något udda karaktär, lite som reportagen i det svenska teveprogrammet *Landet runt*.

Sändningen är alltså på svenska och sänds till Sverige via kortväg. Men hur ser det ut i det ryska medielandskapet? Det finns en rik flora av dagstidningar och radiokanaler, särskilt i de större städerna, men den vikigaste informationskällan för ryssar är teve. Det finns tre rikstäckande tevecanaler och flera regionala kanaler. Det finns emellertid vissa skillnader mellan svenska och ryska medier. En märkbar skillnad är att man i Ryssland inte är lika tydlig med att skilja ledartiklarna från nyhetsrapporteringen. Vems åsikter är det då som förs fram? Vissa menar att det är staten som bestämmer vad som får sägas, medan andra menar att det generellt är ägarna som kontrollerar innehållet.

ENLIGT EN UNDERSÖKNING citerad i tidningen Pravda anser 76 procent av ryssarna att censur är en naturlig del av massmedia. Trots detta är cen-

I Putins Ryssland hotas pressfriheten.

sur officiellt förbjudet enligt rysk lag. Men man brukar tala om självcensur, vilket innebär att redaktörerna själva ser till att göra sig av med "obekväma" journalister eller undviker känsliga frågor av rädsla för påtryckningar och hot om licensindragningar från myndigheterna.

Sedan Putin kom till makten år 2000 har statens kontroll över tevecanalerna ökat. Ett exempel på detta är TV-6 som stängdes i januari 2002 efter att ha tvingats i konkurs. TV-6 var den sista, oberoende tevecanalen med heltäckande nyhetsbevakning. Ett annat exempel är den tidigare privata tevecanalen NTV som togs över av statliga gasbolaget Gazprom året innan.

BÅDA KANALERNA TILLHÖRDE olika så kallade oligarker, de rika affärsmän som tillskansade sig enorma förmögenheter under privatiseringarna i början på 90-talet i Ryssland. Den allmänna uppfattningen är att dessa oligarker använder olika massmedia för sina egna syften. Förmödligen är det därför vissa tevecanaler och tidningar dragit på sig Kremls missnöje. Men kanske är det även därför den ryska allmänheten stödjer censur. Det finns ett utbrett ogillande av oligarkerna i landet och uppfattningen att det är mediernas ägare som kontrollerar innehållet är kanske också anledningen till att 20 procent av de tillfrågade uppgav att de inte har förtroende för några massmedier, enligt tidningen Pravda. **TEXT: JACOB SAMUELSSON**

Hej Ayn Rand!

Näst efter Bibeln är *Och världen skälvde* den bok som påverkat flest amerikaner och med den blev Ayn Rand en ikon. Amanda Svensson har skrivit ett brev till henne.

Nu när Timbro har släppt din filosofiska mastodontroman *Och världen skälvde* på svenska, och dessutom tagit sig tid att skriva 51 brev till olika svenska popvänstrare om hur förträfflig den är, tyckte jag att det var dags att någon skrev ett brev till dig. Lite ris och ros i all anspråkslöshet.

Jag måste börja med att berömma dig för vilken maffig bok du orkat skriva: 1 200 sidor utopisk nyliberalism svänger man inte ihop så där i en handvändning. Tyvärr har jag inte hunnit längre än till sidan 306.

NÄVÄL, SÅ HÄR LÅNGT KOMMEN måste jag dock säga att din bok har många förtjänster. I *Och världen skälvde*, som handlar om hur en kvinna kämpar för att rädda sitt järnvägsimperium i ett USA som allt mer håller på att stagnera under regleringar och planeekonomiska lösningar, visar du på kapitalismens förtjänster och kollektivismens förkastlighet. I dagens samhälle behövs det någon som står upp för kapitalism och individualism. Synd bara att du ska vara en sän förbannad elitist.

I din roman tycker jag mig nämligen se ett skrämmande förakt för svaghet. Den som inte är stark, driftig och stenhård med sina principer finns det ingen plats för i din utopi.

I ett senare skede i boken tar affärsmannen och filosofen John Galt ut de människor som bär världen på sina axlar i strejk – och världen stannar. Inte förvånande är det den lilla elit som utgörs av tänkarna och entreprenörerna som enligt dig är samhällets grundbultar. Det rimmar illa med en liberal jämlikhetstanke.

I din syn på egoismen som en dygd och varje människa som sin egen lyckas smed verkar du blunda för att vi faktiskt har ett behov av att hjälpas åt ibland. Ingen människa är en ö, som man brukar säga. Ditt objektivistiska samhälle bygger på att alla deltar i det och lever upp till de förväntningar du har: På så vis är din filosofi lika utopisk som kommunismen.

Näja, jag ska inte vara kinkig. Som roman betraktad har *Och världen skälvde* sina litterära kvaliteter. Dramatik, tragik, mänskligt sönderfall och lite tantsnusk: Ja, det är faktiskt ett ganska roande manifest du författat. Så, Ayn, jag fortsätter läsningen med förnöjd misstänksamhet. Man vill ju inte missa chansen att glänsa på nästa MUF-partaj eller lunchseminarium med Timbro.

**MED VÄNLIG HÄLSNING
AMANDA SVENSSON**

Du kan läsa mer om boken och de 52 breven på Timbros hemsida. Adressen är www.timbro.se/rand

LIEBLING TIPSAR:

Den livs-nödvändiga guiden för våren 2005

Våren kan både betyda bra och dåliga saker. Den kan vara hur bra som helst när snön smälter, träden knoppas och man kan byta ut de tunga och ganska fula vinterkängorna mot ett par läckra sneakers.

Men våren kan också bli hur dålig som helst – snön kan ersättas av regn, blåst och äckliga lukter av sånt som täckts av snö, men kommer fram i tö. Dina läckra vårsneakers blir våta, smutsiga och fula och alla knoppar döjs av ett tjockt lager lera. Men nu är ovisshetens tid ute. Liebling kommer med den ultimata vårguiden som kommer att göra mars, april och maj 2005 till den bästa perioden någonsin, oavsett om våren bestämt sig för att komma eller inte.

SCENARIO 1: Våren kommer, det är varmt och skönt och du känner att du måste få ut det mesta av den. I denna prognos är inneordet och mantrat hos varje våmjutare "park". Parken är stället där det händer och även om det inte gör det är det stället där det borde hända. Här kan det ätas, raggas, spelas och sportas, men kanske först och främst – chillas.

I matväg är det helt givet att picknick-konceptet kommer till sin rätt. Picknickdjungeln kan ibland vara svår att hantera med alla dyra, flashiga picknickset från design-torget, men frukta ej! Här är allt du behöver:

1. En vattentät picknickfilt (viktigt på våren, då marken ofta är blöt)
2. Papperstallrikar och bestick. Det är dags att döda myten om flashiga picknicks med porslinsgrejor. Vill man ha det bekvämt kan man stanna inne, här är det nära till naturen som gäller.
3. Mat. En varning utfärdas för färdigjorda plättar.
4. Roliga picknickaktiviteter. För den pretentiöse rekommenderas högläsning av dikter om vår och kärlek, för andra rekommenderas att ta med en hund. Inget djur är så roligt att ha med på picknick som en hund. Den öppnar möjligheter till frisbeekastning och andra roliga parksporter. För allergiker eller skeptiker rekommenderas kubb, fotboll eller krocket.

Att Tony Blair och George W. Bush är bundis är knappast några nyheter. Men bortsett från det har den senaste tiden har inte direkt präglats av härliga kompisrelationer mellan den stora texasmannen och Europas ledare. Detta behövde givetvis fixas till, så under mars månad åkte Bush över till Europa för att lappa och laga. Men hur gick det egentligen för Bush? Liebling har utvärderat tre av mötena.

BUSH I EUROPA

MÖTE 1. Bush öppnade starkt med ett möte med Tysklands förbundskansler Gerhard Schröder, som tidigare varit sur sedan kriget i Irak. Han sträckte dock ut en hand och förklarade att det är dags att gå vidare. Bush nappade och berättade hur viktigt Tyskland var för honom. Nästan lite väl gulligt.

RESULTAT: 2 AV 3 POÄNG

MÖTE 2. I Paris gick det betydligt värre. För att charma en fransman behöver man både prata franska, dricka rödvin och visa oändlig tacksamhet över att man fått möjligheten att få vistas i detta fantastiska land. George lyckades inte uppfylla ett enda kriterium. Han skämtade med Jacques Chirac om fransk mat och om att han kunde behöva honom som en

bra cowboy på ranchen. Dessutom blev de amerikanska journalister som försökte prata franska hänade. Men han åkte i alla fall till Paris – och det var ju i alla fall bra.

RESULTAT: 1 AV 3 POÄNG

MÖTE 3. I Bratislava var det annat ljud i skällan. Den gamla KGB-

PROFIL

NAMN: George W. Bush

YRKE: President i USA

ÅLDER: 59

STYRKOR: Charmigt folklig texasdialekt. Sågs sporta en del och är en av få män som på ett trevligt sätt kan bära upp en rutig flanellskjorta.

SVAGHETER: Anses inte vara särskilt smart eller snabb och tänker ofta inte till ordentligt innan han öppnar munnen. George Bush har halvbra koll på Europa – en uppenbar nackdel.

liraren Vladimir Putin är besviken på att hans långa arbete för att ställa sig in hos Bush inte riktigt fungerat. Bush hade kunnat smöra tillbaka lite för att få Putin på bra humör igen. Men istället prisade han revolutionen i Ukraina och skällde på Putins dassiga syn på demokrati. Ur diplomatisk synvinkel kanske det inte var jättebra, men det struntar Liebling i – Putin är en läskig typ som inte bör gullas med. Och när Bush äntligen gör något bra är det faktiskt värt att uppmärksamma.

RESULTAT: 3 AV 3 POÄNG

SLUTSATS. Bush lyckades samla hela 5 av 9 poäng, vilket får räknas som ett starkt G. Inte illa! Grattis George!

MIRIAM NORDFORS

SIFFEREXERCIS:

14 miljoner spanjorer röstade när det var dags för Spanien att bestämma sig för att godkänna förslaget till EU:s konstitution eller inte. Av dessa röstade 77-80 procent ja. Kan ses som ett glädjande resultat, men samtidigt är det lite depigt att under hälften av alla röstberättigade faktiskt brydde sig om att rösta.

6 minuter av viktloshet är tydligen något eftersträvt. Mer än 7000 personer är beredda att betala 115 000 pund var för att åka upp i rymden. Tänk vad bra det skulle vara om dessa 7000 tusen personer engagerade sig i fattigdomsbekämpning istället.

12 ton vägde den järnvägsräls som stals från Prags tunnelbana i januari. Polisen misstänker att det är hemlösa som ligger bakom brottet. Men kan det helt enkelt inte vara arga resenärer som fått nog av tågförseningar? Både SL och SJ bör känna sig varnade...

2004 Var året då allting vi inte trodde kunde hända hände. Det började med att vi fick reda på att det i Knutby utanför Uppsala hände saker som var så konstiga att de knappt platsade i såpan *Days of our lives*. Avslutningen av året kom med att en jättevåg orsakade fördörelse ända från Afrika till Thailand. Vad som hände däremellan vågar man knappt tänka på.

Ragga med luften i ditt hår

Det är världens största klyscha men faktum är att våren faktiskt är bästa tiden för att bli kär.

Ljusa kvällar, vitsippor och dunkande hjärtan korar våren till den absolut bästa tiden att låta sig ryckas hän och pussas i vår-solen. Här kommer de bästa vårflirt-tipsen.

SKRIV NÅGRA RADER om kärlek och klockslag och placera dessa mellan bladen på en outslagen krokus. När kärleken kommer förbi och ska plocka är saken, som man brukar säga, biff.

ÄR DU POLLENALLERGIKER och hatar våren. Upp med hakan! Råka tappa din medicin framför din darling och simuler sedan ett litet anfall. Personen i fråga kan då leka hjälte eller hjältninna och snabbt rädda ditt liv.

LEK ROADMOVIE MED SCHALETT och stora glasögonbågar, ta ett vråläk (går bra med cykel) och plocka upp ditt span med förklaringen att "det är så det går till".

LANDET RUNT/ Olofström startar klubb, Cecilia rasar mot hockey-VM och flitens lampa lyser i Skåne

I det ungliberala landet händer det som vanligt mycket. Vintern har varit fullspäckad med årsmöten runt om i olika distrikt inom Liberala ungdomsförbundet. Nu är distrikten redo att gå vidare i kampen för en friare värld.

I OLOFSTRÖM HAR DET startats upp en ny LUF-klubb som också är Olofströms enda ungdomsförbund i dagsläget.

Daniel Stenström är ordförande och han har redan kickat igång verksamhet med café liberal, skolkampanj och kritik mot sossepampar.

LIBERALA UNGDOMSFÖRBUNDET Stockholm hade årsmöte den 19-20 februari och leds numera av Rebecca David från Sollentuna. Årsmötet behandlade också motioner vilket bland

annat ledde till att distriktet numera är emot alla sorters skolvälgifter. Tyvärr röstades motionen om att flytta huvudstaden till Uppsala ner.

CECILIA GUSTAFSSON BLEV NY ordförande i Liberala ungdomsförbundet Östergötland och rasade genast mot att VM i damhockey inte får lika mycket uppmärksamhet som VM i herrhockey.

LUF VÄSTS NYVALDA ordförande Nicklas Lagerlöf riktade en känga mot Monica Green (s) som försökt profilera sig som barnens företrädare, men samtidigt röstat för att utvisa apatiska flyktingbarn. Ett utmärkt exempel på socialdemokratiskt hyckleri.

I SKÅNE BRINNER FLITENS lampa där Amanda Svensson är ny ordförande.

Hon planerar att försöka bromsa de illiberala tendenserna inom partiet och baka bullar till sina medlemmar så de jobbar bättre. I Kristianstad var det seminarium om jämställd makt med riksdagsledamot Birgitta Ohlsson, Fredrik Malm, ordförande i Liberala ungdomsförbundet och Nina Larsson, förbundssekreterare i Liberala ungdomsförbundet.

Det ska börjas i tid

PÅ FREDRIKS AGENDA Demonstrationer. Libanon på kartan igen. Ut med Syrien och in med friheten.

Allsvenskan. Bajen topp tre, Assyriska hänger kvar. AIK skuggar Väsby United i botten av ettan.

Maktskifte. Ett drygt år kvar till sossarna åker ut med Göran Perssons doktorshatt fram och Marita Ulvskogs "Feministas" bak.

FUSK, MYGEL OCH KORRUPTION. Det är inte lätt att vara SSU:are dessa dagar. Det började med ordförandens hemliga kampanjkonton. Sedan rullade skandalerna vidare. Fusk med medlemssiffror i Kalmar, och plötsligt även i Blekinge... och i Stockholm... och i Malmö... och i Västernorrland... och snart överallt. Så drogs ungdomsminister Lena Hallengren in i sörjan, hon hade själv varit med och administrerat hela härligheten. Och efter henne skolminister Ibrahim Baylan, som valfuskat till sig en plats i SSU:s förbundsstyrelse.

Vi som är aktiva i politiska ungdomsförbund har alltid känt till att SSU fuskar med medlemssiffrorna. Vi har ju nästan aldrig träffat några aktiva SSU:are, så det har inte varit så konstigt att de bara funnits på pappret. Men systematiken och omfattningen kände vi inte till. Men nu vet vi, nu vet alla.

PROBLEMET MED SSU:S MYGELKULTUR är att den slår nästan lika hårt mot alla ungdomsförbund. Fuskar någon, ja då fuskar alla, så resonerar folk. I Liberala ungdomsförbundet har vi länge varit kritiska till hur Ungdomsstyrelsen delar ut bidrag till politiska ungdomsförbund, vi har till och med valt att tacka nej till bidrag för att vi ansett att systemet främjat korruption. Vi har försökt att förändra systemet, men inte fått något stöd eftersom andra varit beroende av fusk. Även vi kommer att drabbas av ökande politikerförakt, av att färre ungdomar nu känner att det är lönt att bli medlemmar i ungdomsförbunden och att färre svenskar tar oss på allvar.

JAG HADE KUNNAT KÄNNA RESPEKT för SSU om jag känt att de menar allvar med de åtgärder de nu ska vidta för att stoppa myglet. Men SSU menar inte allvar. SSU är inte intresserade av att på allvar vända den skuta de själva navigerat mot avgrunden. Det är nämligen för mycket makt som står på spel. Kulturen av medlemsfusk och intriger hänger intimt samman med de olika falangstriderna hos ungsossarna, och en rejäl rensning i medlemsregistren skulle göra majoriteten oklar på nästa kongress. SSU:s verkliga medlemssiffra är förmodligen inte mycket större än Liberala ungdomsförbundets, trots att socialdemokraterna dominerat svensk politik i årtionden och är tre gånger så stora som folkpartiet i riksdagen. Anledningen är att SSU i det närmaste är helt ointressanta för svenska ungdomar – de driver ingen ideologisk debatt och de vågar inte ta ställning i svåra frågor. Men framför allt har SSU inte varit intresserade av att locka människor genom bra politisk verksamhet och en intressant politik – de har ju skrivit in folk i registren hur som helst och i stället lagt krutet på de interna striderna.

Fredrik Malm, ordförande Liberala ungdomsförbundet

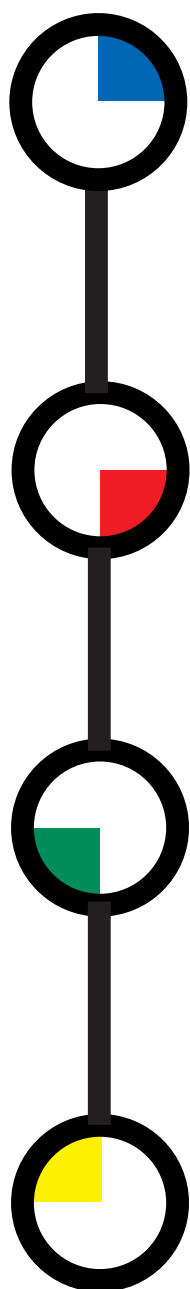
RÖDA KORSET KAN HJÄLPA. MED DIN HJÄLP.

Ring **020 - 213 213**

RödaKorset

www.redcross.se

Ett steg till...

Är Din organisation i behov av förändringsarbete?

SV kan vara en del i den processen! Med hjälp av vår unika arbetsmetod *"Ett steg till"* blir vi ett stöd och en inspiratör för organisationen. Genom att SV ställer frågorna och organisationen reflekterar över svaren, utvecklar vi det inre arbetet tillsammans.

Vårt breda utbud av cirkelverksamhet, kulturarrangemang och fackmannamedverkan blir naturliga hjälpmedel i processen.

Vill du veta mer, kontakta SV för ett möte! Du hittar oss på www.sv.se eller i telefonkatalogen.

**Studieförbundet
Vuxenskolan**

TIMBRO

– näringslivets tankesmedja!

Timbros boktitlar rör ämnen inom alla områden, samtidsskildringar och klassiker från såväl svenska som utländska författare. Alla förmedlar en liberal grundsyn och värderingsgrund.

Läs om vår verksamhet och beställ böcker på www.timbro.se

OCH VÄRLDEN SKÄLVDE av Ayn Rand

Ny svensk
reviderad upplaga!

I en värld som hastigt faller samman kämpar Dagny Taggart för att rädda sitt järnvägsimperium. Men hennes kamp gäller mer än så. I sin vägran att acceptera stagnation och hopplöshet som sitt eget och mänsklighetens öde beslutar hon sig för att konfrontera det gåtfulla slanguttryck som kommit att sammanfatta andras rädsla, resignation och cynism; "VEM ÄR JOHN GALT?" Svaret visar sig vara avgörande för hennes egen och världens framtid.

Och världen skälvde är en filosofisk thriller som utmanar, fascinerar och inspirerar. I USA har den blivit framröstad som den bok som näst efter Bibeln haft störst inflytande på människors liv. Miljontals läsare över hela världen har i generation efter generation tagit del av den gripande berättelsen om en man som sade att han skulle stänga av världens motor – och gjorde det.

»A writer of great power. A subtle and ingenious mind ...
writing brilliantly, beautifully.« New York Times

1220 S, POCKET, UTK 2005
PRIS 65 KR, ISBN 91-7566-556-5
PORTO TILLKOMMER

304 S, HFT, UTK 2003
PRIS 166 KR, ISBN 91-7566-404-6
PORTO TILLKOMMER

FRIHETENS KLASSIKER red Bengtsson & Norberg

De viktigaste tänkarna och de bortglömda frihetskämparna – från Adam Smith och Mary Wollstonecraft till Vilhelm Moberg och Ayn Rand – i en volym!

I denna antologi samlas några av de främsta texterna från femhundra år av liberal utveckling, från dem som redan på 1500-talet argumenterade mot slaveri och enväldshärska till dem som i 1900-talets mitt försvarade det öppna samhället och den öppna ekonomin mot totalitarismen. De delar alla en glödande passion för frihet och en sällsynt förmåga att förmedla den i text. *Frihetens klassiker* är en antologi att inspireras av.

Texter i urval av Mattias Bengtsson och Johan Norberg